

2024/3011

18.12.2024

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2024/3011

af 27. november 2024

om overførsel af retsforfølgning i straffesager

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 82, stk. 1, andet afsnit, litra b) og d),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Unionen har sat sig som mål at bevare og udbygge et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed.
- (2) Ifølge Haagprogrammet: styrkelse af frihed, sikkerhed og retfærdighed i Den Europæiske Union ⁽³⁾ skal medlemsstaterne overveje mulighederne for at koncentrere retsforfølgningen i grænseoverskridende multilaterale sager i én medlemsstat med henblik på at øge retsforfølgningens effektivitet, samtidig med at der sikres en forsvarlig retspleje.
- (3) I programmet for foranstaltninger med henblik på gennemførelse af princippet om gensidig anerkendelse af afgørelser i straffesager ⁽⁴⁾ opfordres der til at udvikle et instrument, der åbner mulighed for at overføre retsforfølgning i straffesager til andre medlemsstater.
- (4) Der er behov for yderligere udvikling af det retlige samarbejde mellem medlemsstaterne for at skabe en mere effektiv og korrekt forvaltning af strafferetsplejen inden for det fælles område med frihed, sikkerhed og retfærdighed og for at sikre, at den bedst egnede medlemsstat efterforsker eller retsforfølger en strafbar handling. Fælles regler for medlemsstaterne vedrørende overførsel af retsforfølgning i straffesager kan navnlig bidrage til at forhindre unødvendige parallelle straffesager i forskellige medlemsstater vedrørende de samme faktiske omstændigheder og den samme person, hvilket kan føre til en tilsidesættelse af ne bis in idem-princippet. Sådanne fælles regler kan også reducere antallet af situationer, hvor der føres flere straffesager vedrørende de samme faktiske omstændigheder eller vedrørende den samme person i forskellige medlemsstater. Sådanne fælles regler har også til formål at sikre, at det er muligt at overføre retsforfølgning, hvis overgivelsen af en person til strafforfølgning i henhold til en europæisk arrestordre, jf. Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA ⁽⁵⁾, forsinkes eller afslås af grunde såsom eksistensen af en verserende parallel straffesag i en anden medlemsstat for den samme straffbare handling, med henblik på at undgå straffrihed for den person, der retsforfølges.
- (5) Fælles regler for overførsel af retsforfølgning i straffesager er også afgørende for effektivt at bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet, hvilket er særligt vigtigt i forbindelse med forbrydelser begået af organiserede kriminelle grupper såsom narkotikahandel, smugling af migranter, menneskehandel, ulovlig handel med skydevåben, miljøkriminalitet, cyberkriminalitet eller hvidvask af penge. Retsforfølgning af organiserede kriminelle grupper, der er aktive i flere medlemsstater, kan skabe store vanskeligheder for de involverede myndigheder. Overførsel af retsforfølgning i straffesager er et vigtigt redskab, der kan styrke bekæmpelsen af organiserede kriminelle grupper, der er aktive i hele Unionen.

⁽¹⁾ EUT C, C/2023/869, 8.12.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2023/869/oj>.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 23.4.2024 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 5.11.2024.

⁽³⁾ EUT C 53 af 3.3.2005, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT C 12 af 15.1.2001, s. 10.

⁽⁵⁾ Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne (EFT L 190 af 18.7.2002, s. 1).

- (6) For at sikre et effektivt samarbejde mellem anmodende myndigheder og anmodede myndigheder i forbindelse med overførsel af retsforfølgning i straffesager bør der fastsættes regler om sådan overførsel ved en retligt bindende og umiddelbart gældende EU-retsakt.
- (7) Denne forordning bør finde anvendelse på alle anmodninger om overførsel, der fremsættes i forbindelse med straffesager.
- (8) Rådets rammeafgørelse 2009/948/RIA ⁽⁶⁾ har til formål at forebygge situationer, hvor den samme person er genstand for parallelle straffesager i forskellige medlemsstater, som vedrører de samme faktiske omstændigheder, hvilket kunne føre til, at der træffes en endelig afgørelse i disse sager i to eller flere medlemsstater. Ved nævnte rammeafgørelse indføres derfor en procedure for direkte høringer mellem de berørte medlemsstaters kompetente myndigheder med henblik på at opnå enighed om en effektiv løsning, der kan medvirke til at undgå de negative følger af sådanne parallelle retssager og spild af tid og ressourcer for disse kompetente myndigheder. Hvis disse kompetente myndigheder efter høringer i overensstemmelse med nævnte rammeafgørelse beslutter at koncentrere retsforfølgningen i én medlemsstat gennem overførsel af retsforfølgning i straffesager, bør en sådan overførsel foretages i overensstemmelse med denne forordning.
- (9) Andre retsakter på det strafferetlige område, navnlig dem, der vedrører særlige former for kriminalitet, såsom Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/541 ⁽⁷⁾ og Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA ⁽⁸⁾ og 2008/841/RIA ⁽⁹⁾, omfatter bestemmelser, der henviser til de faktorer, som skal tages i betragtning med henblik på at centralisere retsforfølgningen af en straffesag i en enkelt medlemsstat, såfremt mere end én medlemsstat gyldigt kan foretage retsforfølgning på grundlag af de samme faktiske omstændigheder. Hvis de berørte medlemsstaters kompetente myndigheder efter samarbejde i overensstemmelse med sådanne retsakter beslutter at centralisere retsforfølgningen af en straffesag i en enkelt medlemsstat gennem overførsel af retsforfølgning i straffesager, bør sådan overførsel foretages i overensstemmelse med denne forordning.
- (10) Der er vedtaget flere EU-retsakter om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme og retsafgørelser i straffesager, navnlig Rådets rammeafgørelse 2005/214/RIA ⁽¹⁰⁾, 2008/909/RIA ⁽¹¹⁾ og 2008/947/RIA ⁽¹²⁾. Denne forordning supplerer disse rammeafgørelser og berører ikke anvendelsen deraf.
- (11) Denne forordning berører ikke spontan udveksling af oplysninger, der reguleres af andre EU-retsakter.
- (12) Denne forordning finder ikke anvendelse på afgørelser om omfordeling, samling eller opdeling af sager, i forbindelse med hvilke Den Europæiske Anklagemyndighed har udøvet sin kompetence i overensstemmelse med Rådets forordning (EU) 2017/1939 ⁽¹³⁾.
- (13) Med henblik på denne forordning bør medlemsstaterne udpege deres kompetente myndigheder på en måde, der fremmer princippet om direkte kontakt mellem disse myndigheder.
- (14) Med henblik på denne forordning og med det formål at lette den effektive anvendelse heraf i hele Unionen bør en anden myndighed med kompetence til at træffe foranstaltninger i straffesager, såfremt strukturen af de interne retssystemer i medlemsstater med common law-traditioner ikke giver deres domstole og anklagere mulighed for at træffe foranstaltninger i tilknytning til afgørelsen om at acceptere eller afslå en overførsel af retsforfølgning i straffesager, kunne træffe sådanne tilknyttede foranstaltninger. Inddragelsen af en sådan kompetent myndighed bør på ingen måde berøre den afgørelse, der udelukkende træffes af en dommer, en domstol, en undersøgelsesdommer eller en offentlig anklager om, hvorvidt overførsel af retsforfølgning i straffesager accepteres eller afslås, og som nødvendigvis bør omfatte den pågældendes vurdering af grundene til afslag i henhold til denne forordning.

⁽⁶⁾ Rådets rammeafgørelse 2009/948/RIA af 30. november 2009 om forebyggelse og bilæggelse af konflikter om udøvelse af jurisdiktion i straffesager (EUT L 328 af 15.12.2009, s. 42).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/541 af 15. marts 2017 om bekæmpelse af terrorisme og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA og ændring af Rådets afgørelse 2005/671/RIA (EUT L 88 af 31.3.2017, s. 6).

⁽⁸⁾ Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA af 13. juni 2002 om bekæmpelse af terrorisme (EFT L 164 af 22.6.2002, s. 3).

⁽⁹⁾ Rådets rammeafgørelse 2008/841/RIA af 24. oktober 2008 om bekæmpelse af organiseret kriminalitet (EUT L 300 af 11.11.2008, s. 42).

⁽¹⁰⁾ Rådets rammeafgørelse 2005/214/RIA af 24. februar 2005 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på bødestrafte (EUT L 76 af 22.3.2005, s. 16).

⁽¹¹⁾ Rådets rammeafgørelse 2008/909/RIA af 27. november 2008 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme i straffesager om idømmelse af frihedsstraffe eller frihedsberøvende foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse i Den Europæiske Union (EUT L 327 af 5.12.2008, s. 27).

⁽¹²⁾ Rådets rammeafgørelse 2008/947/RIA af 27. november 2008 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme og afgørelser om prøvetid med tilsyn med henblik på tilsyn med tilsynsforanstaltninger og alternative sanktioner (EUT L 337 af 16.12.2008, s. 102).

⁽¹³⁾ Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed (»EPPO«) (EUT L 283 af 31.10.2017, s. 1).

Inddragelsen af enhver anden kompetent myndighed har udelukkende til formål at lette en sådan retslig beslutningstagning og den effektive anvendelse af denne forordning.

- (15) Hvis det er nødvendigt på grund af deres interne retssystemers struktur, bør det være muligt for medlemsstaterne at udpege én eller flere centrale myndigheder med henblik på den administrative fremsendelse og modtagelse af anmodninger om overførsel af retsforfølgning i straffesager samt med henblik på anden officiel korrespondance vedrørende sådanne anmodninger. Sådanne centrale myndigheder kan også yde administrativ støtte og have koordinerende og assisterende roller og dermed lette og fremme accepten af anmodninger om overførsel af retsforfølgning i straffesager.
- (16) Nogle EU-retsakter kræver allerede, at medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at fastlægge kompetencen med hensyn til specifikke strafbare handlinger, såsom i forbindelse med terroraktiviteter i henhold til direktiv (EU) 2017/541 eller falskmøntneri vedrørende euroen i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/62/EU ⁽¹⁴⁾ i tilfælde, hvor overgivelse af en person afslås.
- (17) For at sikre, at det er muligt at overføre retsforfølgning i straffesager i overensstemmelse med denne forordning, hvor det af hensyn til en effektiv og korrekt retspleje og effektiv beskyttelse af de mistænkte, tiltalte og ofrenes grundlæggende rettigheder som fastsat i EU-retten er påkrævet, bør denne forordning fastsætte kompetencen i særlige tilfælde, således at den anmodende stat er i stand til at udøve kompetence i forbindelse med de strafbare handlinger, som den anmodende stats nationale ret finder anvendelse på. Den anmodende stat bør have kompetence med hensyn til de strafbare handlinger, for hvilke der anmodes om overførsel af retsforfølgning i straffesager, når den pågældende medlemsstat anses for at være bedst egnet til at retsforfølge den pågældende strafbare handling. Kompetencereglerne i denne forordning bør ikke forhindre medlemsstaterne i at vedtage nationale foranstaltninger for at sikre, at de er i stand til at udøve deres kompetence i de særlige tilfælde, der er fastsat i denne forordning.
- (18) Foruden den kompetence, der allerede er fastsat i den anmodende stats nationale ret, bør kompetence fastlægges på grundlag af de specifikke grunde, der er fastsat i denne forordning, hvor den pågældende medlemsstat anses for at være bedst egnet til at retsforfølge. Den anmodende stat bør have kompetence i situationer, hvor den anmodende stat afslår at overgive en mistænkt eller tiltalt, som der er udstedt en europæisk arrestordre for, og som befinder sig i den anmodende stat og er statsborger i eller bosiddende i den pågældende stat, hvis et sådant afslag er baseret på specifikke grunde, der er fastsat i denne forordning. For eksempel bør kompetence fastlægges i tilfælde, hvor overgivelse afslås på grundlag af artikel 4, nr. 7), litra b), i rammeafgørelse 2002/584/RIA, som finder anvendelse i situationer, hvor lovovertrædelser er begået uden for den udstedende medlemsstats territorium, og den fuldbyrdende medlemsstats lovgivning ikke hjemler adgang til retsforfølgning for tilsvarende lovovertrædelser, når de er begået uden for den fuldbyrdende medlemsstats område. Denne regel kan anvendes i situationer, hvor en lovovertrædelse begås på en anden medlemsstats eller et tredjelandets område af statsborgere fra andre medlemsstater eller tredjelandstatsborgere, og den mistænkte eller tiltalte er bosiddende i den anmodende stat. Dette er særlig vigtigt for så vidt angår alvorlige forbrydelser, der krænker det internationale samfunds grundlæggende værdier, såsom krigsforbrydelser eller folkedrab, hvor der kan opstå risiko for straffrihed som følge af et afslag på en europæisk arrestordre på grundlag af artikel 4, nr. 7), litra b), i rammeafgørelse 2002/584/RIA. Den anmodende stat bør også have kompetence i tilfælde, hvor den strafbare handling har virkninger eller forårsager skade hovedsagelig i den anmodende stat. Skade bør tages i betragtning, forudsat at den er en del af den strafbare handlingens gerningsindhold, i overensstemmelse med den anmodende stats nationale ret. Den anmodende stat bør også have kompetence, når der i den pågældende stat allerede er en igangværende straffesag mod den samme mistænkte eller tiltalte vedrørende andre faktiske omstændigheder, således at hele den pågældende persons påståede strafbare adfærd kan afgøres i en enkelt jurisdiktion, eller når der i den pågældende stat er en igangværende straffesag mod andre personer vedrørende de samme, delvist de samme eller relaterede faktiske omstændigheder, hvilket kan være særlig relevant med henblik på at koncentrere efterforskningen og retsforfølgningen af en kriminel organisation i én medlemsstat. I begge tilfælde bør den mistænkte eller tiltalte i straffesagen, hvori retsforfølgningen overføres, være statsborger i eller bosiddende i den anmodende stat.
- (19) For at opfylde formålet med denne forordning og for at undgå kompetencekonflikter, under særlig hensyntagen til de medlemsstater, hvis retssystemer er baseret på obligatorisk retsforfølgning, og dem, hvor retsforfølgning kun er obligatorisk for visse strafbare handlinger, bør den anmodende stat, når den anmoder om overførsel af retsforfølgning i straffesager, kunne give afkald på retsforfølgningen af den pågældende person for den strafbare handling, for hvilken der anmodes om overførsel. Denne forordning bør derfor give den anmodende stats

⁽¹⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/62/EU af 15. maj 2014 om strafferetlig beskyttelse af euroen og andre valutaer mod falskmøntneri og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2000/383/RIA (EUT L 151 af 21.5.2014, s. 1).

kompetente myndigheder mulighed for at give afkald på, suspendere eller indstille den straffesag, der er indbragt for dem, til fordel for den medlemsstat, der anses for at være bedre egnet til at retsforfølge, selv om de pågældende myndigheder i henhold til national ret ville være forpligtet til at retsforfølge. Dette bør ikke berøre bestemmelserne i denne forordning om virkningerne af overførslen af retsforfølgning i straffesager i den anmodende stat.

- (20) Denne forordning overholder de grundlæggende rettigheder og respekterer de principper, som anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (»chartret«) og i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder.
- (21) Denne forordning berører ikke proceduremæssige rettigheder som fastsat i chartret eller i andre EU-retsakter såsom Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/64/EU ⁽¹⁵⁾, 2012/13/EU ⁽¹⁶⁾, 2013/48/EU ⁽¹⁷⁾, (EU) 2016/343 ⁽¹⁸⁾, (EU) 2016/800 ⁽¹⁹⁾ og (EU) 2016/1919 ⁽²⁰⁾ for de medlemsstater, der er bundet af dem. Den anmodende myndighed bør navnlig sikre, at sådanne rettigheder, som fastsat i EU-retten og national ret, respekteres, når den anmoder om overførsel af retsforfølgning i straffesager i henhold til denne forordning.
- (22) Medlemsstaterne bør sikre, at der ved anvendelsen af denne forordning tages hensyn til sårbare personers behov. I overensstemmelse med Kommissionens henstilling af 27. november 2013 om retssikkerhedsgarantier for sårbare personer, der er mistænkt eller tiltalt i straffesager ⁽²¹⁾, bør sårbare mistænkte eller tiltalte forstås som alle mistænkte eller tiltalte, der ikke er i stand til at forstå eller effektivt deltage i straffesager på grund af deres alder, deres mentale eller fysiske tilstand eller eventuelle handicap, de måtte have.
- (23) Medlemsstaterne bør ligeledes sikre, at der ved anvendelsen af denne forordning tages hensyn til de proceduremæssige rettigheder for mistænkte og tiltalte, der er varetægtsfængslet, under hensyntagen til, hvor det er relevant, Kommissionens henstilling (EU) 2023/681 ⁽²²⁾.
- (24) En anmodende myndighed bør kunne anmode om overførsel af retsforfølgning i straffesager enten på eget initiativ, uanset om det sker efter høring af en anmodet myndighed eller ej, eller efter forslag fra en mistænkt eller tiltalt eller efter forslag fra et offer. Der bør ikke ved denne forordning pålægges nogen forpligtelse til at anmode om overførsel af eller til at overføre retsforfølgning i straffesager. Når den anmodende myndighed overvejer, om der bør fremsættes en anmodning om overførsel af retsforfølgning i straffesager, bør den vurdere, om en sådan overførsel vil tjene målet om en effektiv og korrekt retspleje, herunder om den er forholdsmæssig og hensigtsmæssig med henblik på den pågældende retsforfølgning. Denne vurdering bør foretages fra sag til sag for at identificere den medlemsstat, der er bedst egnet til at retsforfølge den pågældende strafbare handling.
- (25) Ved vurderingen af, om en anmodning om overførsel af retsforfølgning i straffesager er berettiget, bør den anmodende myndighed tage hensyn til flere kriterier, hvis prioritet og vægt bør baseres på de faktiske omstændigheder og realiteterne i hver enkelt sag. Alle relevante faktorer bør tages i betragtning i retfærdighedens interesse. Hvis f.eks. den strafbare handling helt eller delvist er begået på den anmodede stats område, eller de fleste af de virkninger eller en væsentlig del af de skader, som den strafbare handling har forvoldt, hvis nævnte virkninger eller skader udgør en del af den strafbare handlingens gerningsindhold, er indtruffet på den anmodede stats område, bør det være muligt at anse denne stat for at være bedre egnet til at retsforfølge, eftersom det bevismateriale, der skal indsamles, såsom vidneudsagn fra vidner og ofre eller udtalelser fra sagkyndige, befinder sig i den anmodede stat og dermed lettere vil kunne indsamles, hvis retsforfølgningen i straffesagen blev overført. Desuden vil det blive lettere at indlede en efterfølgende erstatningssag i den anmodede stat, hvis den underliggende straffesag, der fastslår det

⁽¹⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/64/EU af 20. oktober 2010 om retten til tolke- og oversætterbistand i straffesager (EUT L 280 af 26.10.2010, s. 1).

⁽¹⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/13/EU af 22. maj 2012 om ret til information under straffesager (EUT L 142 af 1.6.2012, s. 1).

⁽¹⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/48/EU af 22. oktober 2013 om ret til adgang til advokatbistand i straffesager og i sager angående europæiske arrestordre og om ret til at få en tredjemand underrettet ved frihedsberøvelse og til at kommunikere med tredjemand og med konsulære myndigheder under frihedsberøvelsen (EUT L 294 af 6.11.2013, s. 1).

⁽¹⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/343 af 9. marts 2016 om styrkelse af visse aspekter af uskyldsformodningen og retten til at være til stede under retssagen i straffesager (EUT L 65 af 11.3.2016, s. 1).

⁽¹⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/800 af 11. maj 2016 om retssikkerhedsgarantier for børn, der er mistænkte eller tiltalte i straffesager (EUT L 132 af 21.5.2016, s. 1).

⁽²⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/1919 af 26. oktober 2016 om retshjælp til mistænkte og tiltalte i straffesager og til eftersøgte i sager angående europæiske arrestordre (EUT L 297 af 4.11.2016, s. 1).

⁽²¹⁾ EUT C 378 af 24.12.2013, s. 8.

⁽²²⁾ Kommissionens henstilling (EU) 2023/681 af 8. december 2022 om proceduremæssige rettigheder for mistænkte og tiltalte, der er varetægtsfængslet, og om materielle forhold under frihedsberøvelsen (EUT L 86 af 24.3.2023, s. 44).

strafferetlige ansvar, også føres i den samme medlemsstat. Hvis størstedelen af bevismaterialet befinder sig i den anmodede stat, kan en overførsel af retsforfølgning i straffesager ligeledes lette indsamlingen og den efterfølgende antagelighed af det bevismateriale, der er indsamlet i overensstemmelse med den anmodede stats nationale ret.

- (26) Hvis én eller flere mistænkte eller tiltalte er statsborgere eller bosiddende i den anmodede stat, kan en overførsel af retsforfølgning i straffesager være berettiget med henblik på at sikre den mistænkte eller tiltalte ret til at være til stede under retssagen i overensstemmelse med direktiv (EU) 2016/343. Hvis én eller flere af ofrene er statsborgere eller bosiddende i den anmodede stat, kan en overførsel af retsforfølgning i straffesager ligeledes begrundes med, at ofrene lettere kan deltage i straffesagen og effektivt kan afhøres som vidner under retssagen. I tilfælde, hvor overgivelse af en mistænkt eller tiltalt, for hvem der er udstedt en europæisk arrestordre, afslås i den anmodede stat af de grunde, der er anført i denne forordning, kan en overførsel også være berettiget, når den pågældende person opholder sig i den anmodede stat uden at være statsborger eller bosiddende i den pågældende stat.
- (27) Det er op til den anmodende myndighed på grundlag af det materiale, den har fået forelagt, at vurdere, om der er rimelig grund til at antage, at den mistænkte, den tiltalte eller offeret har bopæl i den anmodede stat. Hvis der kun foreligger begrænsede oplysninger, bør en sådan vurdering også gøres til genstand for høringer mellem den anmodende myndighed og den anmodede myndighed med henblik på at bekræfte den mistænkte, den tiltalte eller offerets bopæl i den anmodede stat. Med henblik på denne vurdering kan forskellige objektive omstændigheder, der kunne tyde på, at den pågældende person har etableret det sædvanlige midtpunkt for sine interesser i en bestemt medlemsstat eller har til hensigt at gøre det, være relevante. Der kan være rimelig grund til at antage, at en person har bopæl i den anmodede stat, navnlig hvis en person er registreret som bosiddende i den anmodede stat ved at være i besiddelse af et identitetskort eller en opholdstilladelse eller ved at være registreret i et officielt bopælsregister. Hvis den pågældende person ikke er registreret i den anmodede stat, kan en persons bopæl fremgå af den omstændighed, at personen har givet udtryk for sin hensigt om at slå sig ned i denne medlemsstat, eller at vedkommende efter en stabil periode med ophold i denne medlemsstat har opnået visse forbindelser til den, der er af samme omfang som dem, der følger af etableringen af en formel bopæl i denne medlemsstat. Med henblik på at afgøre, om der i en konkret situation foreligger tilstrækkelige forbindelser mellem den pågældende person og den anmodede stat, som giver rimelig grund til at antage, at den pågældende person har bopæl i denne medlemsstat, er det nødvendigt at tage hensyn til forskellige objektive forhold, der kendetegner denne persons situation, herunder navnlig varigheden, arten og betingelserne for denne persons tilstedeværelse i den anmodede stat eller den familiemæssige eller økonomiske tilknytning, som denne person har til den anmodede stat. Et indregistreret køretøj, en bankkonto, det forhold, at personens ophold i den anmodede stat har været uafbrudt, eller andre objektive faktorer kan være relevante for at fastslå, at der er rimelig grund til at antage, at den pågældende person har bopæl i den anmodede stat. Et kort besøg, et ferieophold, herunder i en feriebolig, eller et lignende ophold i den anmodede stat uden yderligere væsentlig tilknytning er ikke tilstrækkeligt til at etablere bopæl i den pågældende medlemsstat.
- (28) En overførsel af retsforfølgning i straffesager kan også være berettiget, når der er igangværende straffesager i den anmodede stat vedrørende samme, delvist de samme eller andre faktiske omstændigheder mod den mistænkte eller tiltalte, eller når der er igangværende straffesager i den anmodede stat vedrørende de samme, delvist de samme eller relaterede faktiske omstændigheder mod andre personer, f.eks. i sager om retsforfølgning af grænseoverskridende kriminelle organisationer, hvor forskellige medtiltalte kan retsforfølges i forskellige medlemsstater. Hvis den mistænkte eller tiltalte desuden afsoner eller skal afsone en frihedsstraf i den anmodede stat for en anden strafbar handling, kan en overførsel af retsforfølgning i straffesager være berettiget for at sikre den dømte persons ret til at være til stede under den straffesag, for hvilken der ønskes overførsel af retsforfølgning i straffesager, samtidig med at straffen afsones i den anmodede stat. De anmodende myndigheder bør tage behørigt hensyn til, om overførslen af retsforfølgning i straffesager kan forbedre den pågældende persons muligheder for social rehabilitering, hvis straffen skal fuldbyrdes i den anmodede stat. Med henblik herpå kan der tages hensyn til personens tilknytning til den anmodede stat, uanset om denne person anser denne tilknytning for at være en familiemæssig samt sproglig, kulturel, social, økonomisk eller anden tilknytning. Herudover indgår de kompetente myndigheder ofte aftaler om koncentration af sager på grundlag af, hvilken jurisdiktion der er bedst egnet. Sådanne aftaler kan indgås på koordineringsmøder i Den Europæiske Unions Agentur for Strafferetligt Samarbejde (Eurojust) oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1727⁽²³⁾, på bilaterale eller multilaterale møder uden Eurojusts mellemkomst eller efter høringer i henhold til rammeafgørelse 2009/948/RIA.

⁽²³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1727 af 14. november 2018 om Den Europæiske Unions Agentur for Strafferetligt Samarbejde (Eurojust), og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2002/187/RIA (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 138).

- (29) Inden den anmodende myndighed overvejer, om retsforfølgning i straffesager skal overføres alene med den begrundelse, at størstedelen af bevismaterialet befinder sig i den anmodede stat, opfordres den til at tage hensyn til muligheden for at fremskaffe bevismateriale fra andre medlemsstater gennem eksisterende instrumenter om gensidig anerkendelse af retsafgørelser såsom, for de medlemsstater, der er bundet af det, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/41/EU ⁽²⁴⁾ og gensidig retshjælp.
- (30) Mistænkte, tiltalte eller ofre bør kunne foreslå, at retsforfølgningen i en straffesag vedrørende dem overføres til en anden medlemsstat. Mistænkte, tiltalte eller ofre bør kunne fremsætte et sådant forslag for enten den anmodende stats eller den anmodede stats kompetente myndigheder, hvis de finder, at der er grunde til, at en overførsel af retsforfølgning i straffesager er berettiget i retfærdighedens interesse. Et sådant forslag kan f.eks. fremsættes i den anmodende stat af en mistænkt, en tiltalt eller et offer, som er klar over, at der i den anmodede stat verserer en straffesag vedrørende de samme, delvist de samme eller andre faktiske omstændigheder mod den samme mistænkte eller tiltalte eller vedrørende de samme, delvist de samme eller relaterede faktiske omstændigheder mod andre personer. Et sådant forslag kan fremsættes i den anmodede stat, hvis en mistænkt, en tiltalt eller et offer f.eks. har bopæl eller er statsborger i den pågældende stat eller er bekendt med, at der er indledt retsforfølgning vedrørende de samme, delvist de samme eller andre faktiske omstændigheder vedrørende de samme mistænkte eller tiltalte. Selv om et sådant forslag bør behandles og registreres, bør det ikke pålægge den anmodende myndighed eller den anmodede myndighed nogen forpligtelse til at anmode om overførsel af eller til at overføre retsforfølgning i straffesager eller til at høre en anden medlemsstats myndighed med henblik herpå. Hvis en af disse myndigheder får kendskab til parallelle straffesager på grundlag af et forslag om overførsel af retsforfølgning i straffesager indgivet af en mistænkt, en tiltalt eller et offer eller en advokat på vedkommendes vegne, er den forpligtet til høre den anden myndighed i overensstemmelse med rammeafgørelse 2009/948/RIA.
- (31) Den anmodende myndighed bør snarest muligt underrette den mistænkte eller tiltalte om, at den har til hensigt at fremsætte en anmodning om overførsel af retsforfølgning i straffesager og bør give denne person mulighed for at afgive en udtalelse, herunder om aspekter vedrørende genoprettende retfærdighed, i overensstemmelse med gældende national ret for at sætte myndighederne i stand til at tage hensyn til den pågældende persons legitime interesser, inden de fremsætter en anmodning om overførsel. Det er vigtigt at give sådanne oplysninger skriftligt. Det bør også være muligt at give oplysningerne mundtligt, forudsat at den omstændighed, at oplysninger er givet, registreres i overensstemmelse med registreringsproceduren i overensstemmelse med national ret. Det bør være muligt at give oplysningerne ved hjælp af standardformularer. Hvis den anmodende myndighed finder det nødvendigt, f.eks. på grund af den pågældende mistænktes eller tiltaltes alder eller fysiske eller mentale tilstand, bør muligheden for at afgive en udtalelse gives til vedkommendes retlige repræsentant, hvis en sådan forefindes. Ved vurderingen af den mistænktes eller tiltaltes legitime interesse i at blive oplyst om, at det er hensigten at fremsætte en anmodning om overførsel, bør den anmodende myndighed tage hensyn til behovet for at sikre fortrolighed i forbindelse med en efterforskning eller risikoen for at skade efterforskningen vedrørende den pågældende person, f. eks. når det er nødvendigt for at beskytte vigtige samfundsinteresser, såsom i tilfælde, hvor sådanne oplysninger kan skade igangværende diskrete efterforskninger eller i alvorlig grad skade den nationale sikkerhed i den medlemsstat, hvor straffesagen indledes. Hvis den anmodende myndighed ikke kan lokalisere eller få kontakt med den mistænkte eller tiltalte på trods af en rimelig indsats, bør forpligtelsen til at underrette den pågældende gælde fra det tidspunkt, hvor den mistænkte eller tiltalte kan lokaliseres eller kontaktes.
- (32) Der bør ved anvendelsen af denne forordning tages hensyn til ofres rettigheder fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/29/EU ⁽²⁵⁾, herunder retten til information. Denne forordning bør ikke fortolkes således, at den forhindrer medlemsstaterne i at give ofre mere omfattende rettigheder i henhold til national ret end dem, der er fastsat i EU-retten.
- (33) Når den anmodende myndighed træffer afgørelse om en anmodning om overførsel af retsforfølgning i straffesager, bør den tage behørigt hensyn til ofres legitime interesser, herunder deres beskyttelse og aspekter vedrørende genoprettende retfærdighed, og vurdere, om overførslen af retsforfølgning i straffesager kan være til skade for ofres evne til effektivt at udøve deres rettigheder i de pågældende straffesager. Denne vurdering kan f.eks. omfatte hensyntagen til ofres mulighed og ordninger for at vidne under retssagen i den anmodede stat, hvis staten ikke er den medlemsstat, hvor de er bosat. Endvidere bør det overvejes, om ofre har mulighed for at indhente og fremlægge bevismateriale, f.eks. fra vidner og sagkyndige, for at kræve erstatning eller for at drage fordel af vidnebeskyttelsesprogrammer eller programmer vedrørende genoprettende retfærdighed i den anmodede stat. Ofres ret til

⁽²⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/41/EU af 3. april 2014 om den europæiske efterforskningskendelse i straffesager (EUT L 130 af 1.5.2014, s. 1).

⁽²⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/29/EU af 25. oktober 2012 om minimumsstandarder for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2001/220/RIA (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 57).

erstatning må ikke skades ved overførsel af retsforfølgning i straffesager. Denne forordning berører ikke regler om erstatning og tilbagelevering af ejendom til ofre i nationale retssager.

- (34) Hvor det er nødvendigt at sikre, at den beskyttelse, der ydes offeret i den anmodende stat, opretholdes i den anmodende stat, bør kompetente myndigheder i den anmodende stat overveje at udstede en europæisk beskyttelsesordre i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 606/2013 ⁽²⁶⁾ eller, for de medlemsstater, der er bundet heraf, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/99/EU ⁽²⁷⁾.
- (35) Når den anmodende myndighed har til hensigt at fremsætte en anmodning om overførsel af retsforfølgning i straffesager, bør den snarest muligt underrette de ofre, der har bopæl eller, hvis der er tale om juridiske personer, er etableret i den anmodende stat, og som modtager information om straffesagen i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, i direktiv 2012/29/EU som gennemført i national ret, eller, hvis der er tale om juridiske personer, som modtager sådan information i overensstemmelse med national ret. Den anmodende myndighed bør give sådanne personer mulighed for at afgive udtalelse i overensstemmelse med gældende national ret, således at myndighederne kan tage hensyn til sådanne personers legitime interesser, inden de fremsætter en anmodning om overførsel. Det er vigtigt, at sådanne oplysninger gives skriftligt. Det bør også være muligt at give oplysningerne mundtligt, forudsat at den omstændighed, at oplysninger er givet, registreres i overensstemmelse med registreringsproceduren i henhold til national ret. Det bør være muligt at give oplysningerne ved hjælp af standardformularer eller, hvis der er et ekstraordinært stort antal ofre, der skal informeres, via andre midler til generel oplysning af offentligheden, såsom specifikke instrumenter til online offentliggørelse, der er tilgængelige for retslige myndigheder i henhold til national ret. Hvis den anmodende myndighed finder det nødvendigt, f.eks. på grund af det pågældende offers alder eller fysiske eller mentale tilstand, bør muligheden for at afgive en udtalelse gives til vedkommendes retlige repræsentant, hvis en sådan forefindes. Ved vurderingen af ofres legitime interesse i at blive underrettet om, at det er hensigten af fremsætte en anmodning om overførsel, bør den anmodende myndighed tage hensyn til behovet for at sikre fortrolighed i forbindelse med en efterforskning eller risikoen for at skade efterforskningen, f.eks. i tilfælde, hvor sådanne oplysninger kan skade igangværende diskrete efterforskninger eller i alvorlig grad kan skade den anmodende stats nationale sikkerhed.
- (36) Det bør også være muligt at anvende standardformularer i visse tilfælde fastsat i denne forordning for at gøre det lettere for den anmodende myndighed og den anmodede myndighed at bistå hinanden med at underrette den mistænkte, den tiltalte eller offeret samt med at indhente en udtalelse fra vedkommende vedrørende hensigten om at fremsætte en anmodning om overførsel af retsforfølgning i straffesager. Muligheden for at anvende sådanne standardformularer bør ikke udelukke muligheden for direkte underretninger af mistænkte, tiltalte eller ofre fra den anmodende myndighed eller den anmodede myndighed.
- (37) En korrekt anvendelse af denne forordning forudsætter kommunikation mellem den anmodende myndighed og den anmodede myndighed, som bør tilskyndes til at høre hinanden, når det er hensigtsmæssigt for at fremme en gnidningsløs og effektiv anvendelse af denne forordning, enten direkte eller, hvor det er hensigtsmæssigt, via Eurojust.
- (38) Den anmodende myndighed bør kunne høre den anmodede myndighed, inden den fremsætter en anmodning om overførsel af retsforfølgning i straffesager, når dette er nødvendigt, navnlig for at afgøre, om overførslen af retsforfølgning i straffesager vil være til gavn for en effektiv og korrekt retspleje, herunder om den er forholdsmæssig og hensigtsmæssig med henblik på den pågældende retsforfølgning, samt om der er en overvejende sandsynlighed for, at den anmodede myndighed vil påberåbe sig en af grundene til afslag i henhold til denne forordning.
- (39) Når den anmodende myndighed fremsender en anmodning om overførsel af retsforfølgning i straffesager, bør den give præcise og klare oplysninger om omstændighederne og betingelserne for anmodningen samt al anden tilhørende dokumentation med henblik på at sætte den anmodede myndighed i stand til at træffe en informeret afgørelse om anmodningen om overførsel af retsforfølgning i straffesager. Den udfyldte anmodningsformular og, med henblik på at reducere oversættelsesomkostninger og -tid, som minimum de væsentlige dele af eventuel skriftlig dokumentation eller oplysninger bør oversættes af den anmodende myndighed til et officielt sprog i den anmodede stat eller et andet af denne stat accepteret sprog i overensstemmelse med denne forordning. De væsentlige dele af de pågældende dokumenter er de uddrag, der forekommer nødvendige for, at den anmodede myndighed kan træffe en informeret afgørelse om anmodningen om overførsel af retsforfølgning i straffesager.
- (40) Så længe den anmodede myndighed ikke har truffet en afgørelse om at acceptere eller afslå en overførsel af retsforfølgning i straffesager, bør den anmodende myndighed kunne trække anmodningen om overførsel tilbage, f. eks. når den bliver bekendt med yderligere elementer, som bevirker, at overførslen ikke længere forekommer berettiget. Oplysninger om tilbagetrækningen af anmodningen om overførsel af retsforfølgning i straffesager bør

⁽²⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 606/2013 af 12. juni 2013 om gensidig anerkendelse af beskyttelsesforanstaltninger i civilretlige spørgsmål (EUT L 181 af 29.6.2013, s. 4).

⁽²⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/99/EU af 13. december 2011 om den europæiske beskyttelsesordre (EUT L 338 af 21.12.2011, s. 2).

omgående gives til den anmodede myndighed og bør meddeles til de mistænkte eller tiltalte og ofrene, alt efter hvad der er relevant.

- (41) Den anmodede myndighed bør uden ugrundet ophold og under alle omstændigheder senest 60 dage efter modtagelsen af anmodningen om overførsel af retsforfølgning i straffesager underrette den anmodende myndighed om sin afgørelse om, hvorvidt overførslen af retsforfølgning i straffesager accepteres eller afslås. I særlige tilfælde, hvor det ikke er muligt for den anmodede myndighed at overholde nævnte frist, f.eks. hvis den finder, at der er behov for yderligere oplysninger, bør det være muligt at forlænge fristen, men kun med højst 30 dage for at undgå uforholdsmæssigt store forsinkelser. Når den anmodede myndighed accepterer overførslen af retsforfølgning i straffesager, bør den træffe en behørigt begrundet afgørelse. I tilfælde, hvor den anmodede myndighed afslår overførslen af retsforfølgning i straffesager, bør den underrette den anmodende myndighed om grundene til afslaget. Med henblik herpå er det tilstrækkeligt for den anmodede myndighed at give kortfattede oplysninger om den eller de relevante grunde til afslaget.
- (42) Hvis den anmodede myndighed har accepteret overførslen af retsforfølgning i straffesager, bør den anmodende myndighed uden ugrundet ophold fremsende originaler eller bekræftede kopier af alle dokumenter i sagsakterne eller i det mindste af de relevante dele heraf ledsaget af en oversættelse af dem til den anmodede myndighed. Når den nationale retsforfølgning indstilles, bør den anmodende myndighed fremsende eventuelle resterende relevante dele af sagsakterne i original eller bekræftet kopi, herunder relevant fysisk bevismateriale, såsom genstande for lovovertrædelser eller blod- eller DNA-prøver, til den anmodede myndighed uden ugrundet ophold. Originaldokumentation bør kun fremsendes, hvis den anmodede myndighed anmoder om det, f.eks. i tilfælde, hvor der er behov for at undersøge et dokument til kriminaltekniske formål. Forudsat at der ikke længere er brug for originaldokumenterne i sagsakterne og det fysiske bevismateriale i den anmodede stat, bør de tilbageleveres til den anmodende stat efter anmodning, f.eks. hvis der er brug for sådanne dokumenter eller sådant fysisk bevismateriale i forbindelse med en anden strafferetlig efterforskning. Hvis den anmodende stat efter anmodning fra den anmodede stat tilkendegiver, at den ikke agter at få originaldokumenterne i sagsakterne eller det fysiske bevismateriale tilbage, når det ikke længere er påkrævet, eller når retsforfølgningen er afsluttet, bør den anmodede stat i overensstemmelse med sin nationale ret kunne træffe beslutning om, hvordan det resterende bevismateriale skal håndteres, herunder om det skal bevares eller tilintetgøres. Når en anmodning om overførsel af retsforfølgning i straffesager er blevet accepteret og for at lette en effektiv overførsel, bør den anmodende myndighed og den anmodede myndighed kunne høre hinanden for at afgøre, hvilke dokumenter eller dele af sådanne dokumenter der skal fremsendes og om nødvendigt oversættes. Det er dog vigtigt, at en beslutning om kun at fremsende dele af dokumenterne er afbalanceret og baseret på en nøje overvejelse af de pågældende dokumenter, så det ikke hindrer en retfærdig rettergang.
- (43) Overførsel af retsforfølgning i straffesager bør ikke afslås af andre grunde end dem, der er fastsat i denne forordning. For at kunne acceptere en overførsel af retsforfølgning i straffesager bør det være muligt at retsforfølge de faktiske omstændigheder, der ligger til grund for den straffesag, der er genstand for overførslen, i den anmodede stat. Den anmodede myndighed bør afslå overførslen af retsforfølgning i straffesager, hvis den adfærd, for hvilken der anmodes om overførsel, ikke er en strafbar handling i den anmodede stat, eller hvis den anmodede stat ikke har kompetence med hensyn til den pågældende strafbare handling, medmindre den udøver kompetence i henhold til denne forordning. Den anmodede myndighed bør også afslå overførslen af retsforfølgning i straffesager, hvis betingelserne for retsforfølgning af den strafbare handling i den anmodede stat ikke er opfyldt. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis offeret ikke rettidigt har indgivet en anmeldelse, som er nødvendig for at retsforfølge den strafbare handling i den anmodede stat, eller hvis retsforfølgning er blevet umulig i henhold til den anmodede stats nationale ret, fordi den mistænkte eller tiltalte er afgået ved døden eller er sindssyg. Desuden bør den anmodede myndighed afslå overførslen af retsforfølgning i straffesager, hvis der er andre hindringer for retsforfølgning i den anmodede stat. Den anmodede myndighed bør kunne afslå en overførsel af retsforfølgning i straffesager, hvis den mistænkte eller tiltalte nyder et privilegium eller immunitet i overensstemmelse med national ret i den anmodede stat, f.eks. i forbindelse med visse kategorier af personer, såsom diplomater, eller specifikt beskyttede forhold, såsom retten til fortrolighed mellem advokat og klient, eller hvis den anmodede myndighed finder, at en sådan overførsel ikke er berettiget af hensyn til en effektiv og korrekt retspleje, eksempelvis fordi ingen af kriterierne for at anmode om overførsel af retsforfølgning i straffesager er opfyldt, eller hvis anmodningsformularen til brug for overførsel af retsforfølgning i straffesager er ufuldstændig eller åbenbart ukorrekt og ikke er blevet udfyldt eller berigtiget af den anmodende myndighed, hvilket betyder, at den anmodede myndighed ikke har de nødvendige oplysninger til at vurdere anmodningen om overførsel af retsforfølgning i straffesager. Den anmodede myndighed bør også kunne afslå anmodningen, hvis adfærden ikke er en strafbar handling på det sted, hvor den blev begået, og hvor den anmodede stat ikke har nogen oprindelig kompetence til at efterforske og retsforfølge en sådan lovovertrædelse. Ved den pågældende grund til afslag tages der højde for territorialprincippet, hvilket betyder, at den anmodede stat bør kunne afslå overførslen af retsforfølgning i straffesager i tilfælde, hvor den påståede strafbare handling, der er begået uden for den anmodende stats område, ikke udgør en strafbar handling på det sted, hvor den blev begået, og den anmodede stats nationale ret ikke tillader retsforfølgning af sådanne lovovertrædelser, når de begås uden for dens område. Med henblik på denne forordning er »oprindelig kompetence« den kompetence, der allerede er fastsat i national ret og ikke følger af denne forordning.

- (44) Ne bis in idem-princippet, som fastsat i artikel 54-58 i konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen af 14. juni 1985⁽²⁸⁾ og i chartrets artikel 50, og som fortolket af Den Europæiske Unions Domstol, er et grundlæggende strafferetligt princip, hvorefter en tiltalt i en straffesag ikke på ny bør stilles for en domstol eller dømmes for den strafbare handling, for hvilken den tiltalte allerede er blevet endeligt frikendt eller dømt. Den anmodede myndighed bør derfor afslå overførslen af retsforfølgning i straffesager, hvis det ville være i strid med dette princip at overtage den.
- (45) Når den anmodede myndighed undersøger, om en anmodning om overførsel af retsforfølgning i straffesager skal accepteres eller afslås, bør den vurdere, om en sådan overførsel vil tjene målet om en effektiv og korrekt retspleje. Denne vurdering bør foretages fra sag til sag for at identificere den medlemsstat, der er bedst egnet til at retsforfølge den pågældende strafbare handling. Den anmodede myndighed bør have en vid skønsmargin med hensyn til denne vurdering. En sådan vurdering bør begrænses til sagens relevante omstændigheder, herunder om der er en umiddelbar indikation af, at den strafbare handling ikke helt eller delvist er begået på den anmodede stats område, at de fleste af virkningerne eller en væsentlig del af den skade, som udgør en del af den strafbare handling, gerningsindhold, ikke har fundet sted på den pågældende stats område, og at den mistænkte eller tiltalte ikke er statsborger eller bosiddende i den pågældende stat. Et offers, et vidnes eller en anden berørt persons personlige, materielle eller familiemæssige situation bør ikke i sig selv være afgørende for vurderingen af, om overførsel af retsforfølgning i straffesager vil tjene målet om en effektiv og korrekt retspleje.
- (46) Inden den anmodede myndighed beslutter at afslå en anmodning om overførsel af retsforfølgning i straffesager, uanset grunden hertil, bør den, hvor det er hensigtsmæssigt, høre den anmodende myndighed med henblik på at indhente eventuelle nødvendige supplerende oplysninger.
- (47) Den anmodede stat bør sikre adgang til effektive retsmidler for mistænkte, tiltalte og ofre til prøvelse af afgørelsen om at acceptere overførslen af retsforfølgning i straffesager i overensstemmelse med chartrets artikel 47 og de procedurer, der finder anvendelse i henhold til national ret, når deres rettigheder påvirkes negativt af anvendelsen af denne forordning. Prøvelse af afgørelsen om overførsel af retsforfølgning i straffesager bør udelukkende baseres på kriterierne i de grunde til afslag, der er fastsat i denne forordning. Vurderingen af, om retsforfølgningen i straffesager bør overføres, bør omfatte en overvejelse af alle de omstændigheder, der er relevante for undersøgelsen af disse kriterier. Denne vurdering vil ofte kunne indebære ikke kun en afvejning af interesser eller rettigheder hos de personer, hvis rettigheder kan blive berørt, men også en overvejelse af de særlige forhold og praktiske aspekter ved strafferetssystemets funktion. Et sådant retsmiddel bør ikke berøre andre retsmidler i henhold til national ret.
- (48) Den anmodede myndighed bør have vide skønsebeføjelser ved vurderingen af, om overførslen af retsforfølgning i straffesager er til fordel for en effektiv og korrekt retspleje, og om en anmodning om overførsel bør afslås af en af de fakultative grunde til afslag, der er fastsat i denne forordning. Undersøgelsen af udøvelsen af et sådant skøn bør begrænses til en prøvelse af, om den anmodede myndighed, når den træffer afgørelsen om accept af anmodningen om overførsel af retsforfølgning i straffesager, åbenbart har overskredet grænserne for sit skøn.
- (49) Resultatet af retsmidlet kan være, at afgørelsen om at acceptere overførslen af retsforfølgning i straffesager opretholdes eller omstødes helt eller delvist. I tilfælde af, at et retsmiddel har haft succes, vil straffesagen i princippet gå tilbage til den anmodende stat. I visse situationer kan domstolen imidlertid også i overensstemmelse med national ret beslutte, at afgørelsen om at acceptere overførslen af retsforfølgning i straffesager kan opretholdes, forudsat at visse betingelser eller yderligere formaliteter er opfyldt, f.eks. betingelsen om, at visse manglende elementer i anmodningsformularen udfyldes, eller at der træffes yderligere foranstaltninger til fuldbyrdelse af overførslen såsom fortsat vidnebeskyttelse.
- (50) Retsmidler i henhold til denne forordning bør ikke medføre nogen prøvelse af sagens realiteter, såsom hvorvidt bevismaterialet er tilstrækkeligt til at berettiggende indledning eller fortsættelse af en efterforskning, hvorvidt sagens faktiske omstændigheder eller de subjektive forhold såsom forsæt eller grov uagtsomhed er godtgjort i henhold til gældende standarder, eller af bevisværdien eller beviskraften af allerede indsamlet bevismateriale eller troværdigheden af udsagn.
- (51) Med henblik på at sikre, at adgangen til retsmidler kan udøves effektivt, bør den anmodede stat sikre, at mistænkte, tiltalte og ofre har ret til aktindsigt i alle dokumenter vedrørende overførsel af retsforfølgning i straffesager, som har dannet grundlag for afgørelsen om at acceptere en overførsel i henhold til denne forordning, og som er nødvendige for effektivt at anfægte denne afgørelse. Retten til aktindsigt i sådanne dokumenter bør udøves i overensstemmelse med procedurerne i henhold til den anmodede stats nationale ret og kan begrænses, hvis det ville bringe

⁽²⁸⁾ Konvention om gennemførelse af Schengenaftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser (EFT L 239 af 22.9.2000, s. 19).

fortroligheden af en efterforskning i fare eller på anden måde være til skade for efterforskningen eller for personers sikkerhed. Ethvert afslag på en sådan aktindsigt bør afvejes i forhold til de pågældende personers rettigheder og under hensyntagen til de forskellige stadier i straffesagen. Begrænsninger af en sådan aktindsigt bør fortolkes snævert og i overensstemmelse med adgangen til en retfærdig rettergang i henhold til chartret.

- (52) Fristen for den mistænkte, den tiltalte eller offeret til at søge effektive retsmidler bør ikke være længere end 15 dage fra den dato, hvor den pågældende modtog den begrundede afgørelse om at acceptere overførslen af retsforfølgning i straffesager. Situationer, hvor den mistænkte, den tiltalte eller offeret ikke er identificeret på tidspunktet for overførslen af retsforfølgning i straffesager, og hvor den begrundede afgørelse derfor ikke kan meddeles til denne person på det pågældende tidspunkt, bør være underlagt national ret.
- (53) Den anmodede myndigheds accept af overførsel af retsforfølgning i straffesager bør føre til suspension eller indstilling af straffesagen i den anmodende stat for at undgå overlap mellem foranstaltninger i den anmodende stat og den anmodede stat. Dette bør dog ikke berøre nødvendige efterforskningsmæssige eller andre proceduremæssige foranstaltninger, herunder nødvendige hastende foranstaltninger, som den anmodende stat vil kunne være nødt til at træffe efter modtagelsen af meddelelsen om den anmodede myndigheds accept, hvis en effektiv og korrekt retspleje kræver det. Begrebet »efterforskningsmæssige eller andre proceduremæssige foranstaltninger« bør fortolkes bredt, således at det ikke kun omfatter enhver foranstaltning med henblik på indsamling af bevismateriale, men også enhver proceduremæssig handling, der medfører varetægtsfængsling eller andre foreløbige foranstaltninger. For at sikre, at straffesagen ikke forlænges længe i den anmodende stat, når de iværksatte efterforskningsmæssige eller andre proceduremæssige foranstaltninger er afsluttet eller ikke længere er nødvendige, bør straffesagen i den anmodende stat suspenderes eller indstilles. Hvis den anmodede stat har gjort retsmidler med opsættende virkning gældende, bør retsforfølgningen i straffesagen ikke suspenderes eller indstilles i den anmodende stat, før der er truffet en afgørelse om retsmidlet i den anmodede stat.
- (54) I tilfælde, hvor kompetencen til retsforfølgning i straffesager udelukkende udledes af denne forordning, og hvor en anmodning om overførsel er modtaget, og indtil afgørelsen om at acceptere eller afslå overførslen af retsforfølgning i straffesager foreligger, bør medlemsstaterne i national ret kunne fastsætte et retsgrundlag for den foreløbige anholdelse af den mistænkte eller tiltalte, der opholder sig i den anmodede stat, eller for den kompetente myndigheds vedtagelse af andre foreløbige foranstaltninger. En sådan foreløbig anholdelse eller andre foreløbige foranstaltninger bør kun træffes i overensstemmelse med national ret, og kun hvor det er nødvendigt. Sådan foreløbig anholdelse eller sådanne andre foreløbige foranstaltninger bør være omfattet af de samme retssikkerhedsgarantier, som gælder for de samme foranstaltninger i henhold til national ret, herunder retsligt tilsyn. Endvidere bør sådan foreløbig anholdelse eller sådanne andre midlertidige foranstaltninger træffes efter en grundig vurdering på grundlag af de oplysninger, som den anmodede myndighed har til rådighed. Denne forordning bør imidlertid ikke udgøre et retsgrundlag for anholdelse af personer med henblik på fysisk overførsel til den anmodede stat, således at sidstnævnte kan indlede en straffesag mod den pågældende.
- (55) En kompetent myndighed i den anmodede stat bør skriftligt underrette den anmodende myndighed om enhver afgørelse, der træffes ved afslutningen af straffesagen i den anmodede stat. Rammeafgørelse 2009/948/RIA pålægger en lignende forpligtelse, hvor der er indgået en aftale om koncentration af sager i én medlemsstat. Hvis den anmodede myndighed beslutter at indstille en straffesag vedrørende de faktiske omstændigheder, der ligger til grund for anmodningen om overførsel, bør den underrette den anmodende myndighed om grundene til en sådan indstilling. Den anmodede myndighed bør som minimum oversætte de væsentlige dele af sådanne oplysninger og af den endelige skriftlige afgørelse, der træffes i den anmodede stat, til et officielt sprog i den anmodende stat eller til et andet af denne stat accepteret sprog i overensstemmelse med denne forordning. De væsentlige dele af oplysningerne og afgørelsen forstås som de uddrag, der forekommer nødvendige for, at den anmodende myndighed kan få kendskab til deres generelle indhold.
- (56) Hvis den anmodede myndighed beslutter at indstille en straffesag vedrørende de faktiske omstændigheder, der ligger til grund for anmodningen om overførsel, bør den anmodende myndighed kunne fortsætte eller genoptage straffesagen, hvis dette ikke medfører en overtrædelse af ne bis in idem-princippet som fortolket af EU-Domstolen, dvs. hvor afgørelsen om at indstille sagen ikke definitivt forhindrer yderligere retsforfølgning i henhold til den anmodede stats nationale ret og ikke blev truffet efter en prøvelse af sagens realiteter og derfor ikke er til hinder for yderligere straffesager for de samme handlinger i denne stat. Ofre bør have mulighed for at indlede eller anmode om genoptagelse af straffesagen i den anmodende stat i overensstemmelse med denne stats nationale ret, forudsat at dette ikke indebærer en overtrædelse af ne bis in idem-princippet.

- (57) Når en straffesag er overført i overensstemmelse med denne forordning, bør den anmodende myndighed anvende sin relevante nationale ret og sine relevante procedurer. Intet i denne forordning bør fortolkes som et indgreb i de retsforfølgningsskønsmæssige skønsmålinger, som er fastsat i national ret.
- (58) Intet i denne forordning bør fortolkes således, at det indvirker på varigheden af forældelsesfristen i den anmodende stat som fastsat i denne stats nationale ret.
- (59) Med henblik på at sikre den fulde virkning af overførslen af retsforfølgning i straffesager bør bevismateriale, der overføres af den anmodende myndighed, ikke afvises i den tilsvarende straffesag i den anmodende stat, udelukkende fordi sådant bevismateriale er indsamlet i en anden medlemsstat. Den kompetente domstol i den anmodende stat bør fortsat have sin retslige skønsmåling med hensyn til at vurdere sådant bevismateriale i overensstemmelse med national ret, mens mistænkte og tiltalte fortsat bør have ret til at anfægte antageligheden af sådant bevismateriale i overensstemmelse med deres ret til et forsvar i henhold til chartret. I overensstemmelse med disse principper og med respekt for medlemsstaternes forskellige retssystemer og retstraditioner, jf. artikel 67, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), må intet i denne forordning fortolkes som et forbud mod, at domstolene anvender de grundlæggende principper i national ret om en retfærdig rettergang, som finder anvendelse i deres nationale systemer, herunder i common law-systemer.
- (60) Den anmodende stat bør anvende sin nationale ret til at fastsætte, hvilken straf der skal anvendes på den pågældende strafbare handling. I tilfælde, hvor den strafbare handling er begået på den anmodende stats område, bør de anmodende myndigheder ved fastsættelsen af straffen kunne tage hensyn til den maksimale straf, der er fastsat i den anmodende stats nationale ret, når dette er til fordel for den tiltalte, og i overensstemmelse med den anmodende stats nationale ret. Dette bør tages i betragtning i situationer, hvor overførslen af retsforfølgning i straffesager ville føre til, at der i den anmodende stat blev anvendt en højere straf end den maksimale straf, der er fastsat i den anmodende stat for den samme strafbare handling, med henblik på at sikre en grad af retssikkerhed og forudsigelighed med hensyn til gældende ret for de pågældende mistænkte eller tiltalte. Den maksimale straf, der er fastsat i den anmodende stats nationale ret, bør altid tages i betragtning, når den anmodende stats kompetence udelukkende er baseret på denne forordning.
- (61) Hver medlemsstat bør bære sine egne omkostninger i forbindelse med overførsel af retsforfølgning i straffesager, herunder omkostninger i forbindelse med udøvelsen af de proceduremæssige rettigheder, som den mistænkte eller tiltalte har ret til i hver af de berørte medlemsstater, i overensstemmelse med gældende EU-ret og national ret. Medlemsstaterne bør ikke kunne afkræve hinanden godtgørelse af omkostninger, der stammer fra anvendelsen af denne forordning. Hvis den anmodende stat har afholdt store eller ekstraordinære omkostninger i forbindelse med oversættelse af de dokumenter i sagsakterne, der skal overføres til den anmodende stat, bør den anmodende myndighed imidlertid overveje et forslag fra den anmodende myndighed om at dele omkostningerne. I sådanne tilfælde bør den anmodende myndighed og den anmodende myndighed høre hinanden for at nå til enighed om deling af omkostningerne. Ideelt set bør en sådan høring finde sted, inden anmodningen om overførsel fremsættes. Hvis der ikke kan opnås enighed, inden afgørelsen om at acceptere overførslen af retsforfølgning i straffesager vedtages, bør den anmodende myndighed kunne beslutte at trække anmodningen tilbage i overensstemmelse med denne forordning eller opretholde anmodningen og bære den del af omkostningerne, der anses for at være ekstraordinært høje.
- (62) Anvendelsen af en standardiseret anmodningsformular oversat til alle officielle EU-sprog vil lette samarbejdet og udvekslingen af oplysninger mellem den anmodende myndighed og den anmodende myndighed, så de hurtigere og mere effektivt kan træffe afgørelse om anmodningen om overførsel af retsforfølgning i straffesager. Anvendelsen af en sådan anmodningsformular vil også reducere oversættelsesomkostningerne og bidrage til at forbedre kvaliteten af anmodninger.
- (63) Anmodningsformularen bør kun indeholde de personoplysninger, der er nødvendige for at lette den anmodende myndigheds afgørelse om anmodningen om overførsel af retsforfølgning i straffesager. Anmodningsformularen bør indeholde en angivelse af kategorierne af personoplysninger, såsom hvorvidt den pågældende person er mistænkt, tiltalt eller offer, samt de specifikke felter for hver af disse kategorier.
- (64) For effektivt at imødekomme et eventuelt behov for forbedringer med hensyn til den anmodningsformular, der skal anvendes til at anmode om overførsel af retsforfølgning i straffesager, eller andre formularer bør beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF delegeres til Kommissionen for så vidt angår ændring af bilagene til denne forordning. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning⁽²⁹⁾. For at sikre lige deltagelse

⁽²⁹⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelsen af delegerede retsakter.

- (65) For at sikre hurtig, direkte, interoperabel, pålidelig og sikker udveksling af sagsrelaterede oplysninger bør kommunikation i henhold til denne forordning mellem den anmodende myndighed og den anmodede myndighed og med inddragelse af centrale myndigheder, hvis en medlemsstat har udpeget en central myndighed, samt med Eurojust som hovedregel foregå via det decentrale IT-system som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2844 ⁽³⁰⁾. Navnlig bør det decentrale IT-system som hovedregel anvendes til udveksling af anmodningsformularen, alle andre relevante oplysninger og dokumenter samt al anden kommunikation mellem myndighederne i henhold til nærværende forordning. I tilfælde, hvor én eller flere af de undtagelser, der er fastsat i forordning (EU) 2023/2844, finder anvendelse, navnlig hvis det ikke er muligt eller hensigtsmæssigt at anvende det decentraliserede IT-system, bør det være muligt at anvende andre kommunikationsmidler som anført i nævnte forordning.
- (66) Medlemsstaterne bør kunne anvende software udviklet af Kommissionen (»referencegennemførelsessoftware«) i stedet for et nationalt IT-system. Referencegennemførelsessoftwaren bør bygge på en modulstruktur, hvilket betyder, at softwaren pakkes og leveres adskilt fra de komponenter i e-CODEX-systemet etableret i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/850 ⁽³¹⁾, som er nødvendige for at forbinde den med det decentrale IT-system. Denne struktur bør gøre det muligt for medlemsstaterne at genbruge eller forbedre deres eksisterende nationale retlige kommunikationsinfrastruktur med henblik på grænseoverskridende anvendelse.
- (67) Kommissionen bør være ansvarlig for skabelse, vedligeholdelse og udvikling af referencegennemførelsessoftwaren. Kommissionen bør designe, udvikle og vedligeholde referencegennemførelsessoftwaren på en måde, der gør det muligt for de dataansvarlige at sikre overholdelse af de databeskyttelseskrav og -principper, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 ⁽³²⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 ⁽³³⁾, navnlig forpligtelserne vedrørende databeskyttelse gennem design og gennem standardindstillinger samt et højt cybersikkerhedsniveau. Referencegennemførelsessoftwaren bør også omfatte passende tekniske foranstaltninger og muliggøre de organisatoriske foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre et passende niveau af sikkerhed og interoperabilitet, idet der tages hensyn til, at der også skal kunne udveksles særlige kategorier af data. Kommissionen behandler ikke personoplysninger i forbindelse med skabelse, vedligeholdelse og udvikling af referencegennemførelsessoftwaren.
- (68) Den referencegennemførelsessoftware, som Kommissionen har udviklet som et back-end-system, bør være programmeret til at indsamle de statistiske data, der er nødvendige til overvågningsformål, og sådanne data bør fremsendes til Kommissionen. Hvis medlemsstaterne vælger at anvende et nationalt IT-system i stedet for den referencegennemførelsessoftware, som Kommissionen har udviklet, kan et sådant system udstyres til programmeringsmæssig indsamling af disse data, og i så fald bør disse data fremsendes til Kommissionen. E-CODEX-konnektoren kan også udstyres med en funktion, der gør det muligt at hente relevante statistiske data.
- (69) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser til at etablere et decentralt IT-system. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽³⁴⁾.

⁽³⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2844 af 13. december 2023 om digitalisering af retligt samarbejde og adgang til domstolsprøvelse i grænseoverskridende civil-, handels- og strafferetlige sager og om ændring af visse retsakter inden for retligt samarbejde (EUT L, 2023/2844, 27.12.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2844/oj>).

⁽³¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/850 af 30. maj 2022 om et IT-system til grænseoverskridende elektronisk udveksling af oplysninger på området civil- og strafferetligt samarbejde (e-CODEX-systemet) og om ændring af forordning (EU) 2018/1726 (EUT L 150 af 1.6.2022, s. 1).

⁽³²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

⁽³³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89).

⁽³⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- (70) Nærværende forordning bør skabe retsgrundlaget for udveksling af personoplysninger mellem medlemsstaterne med henblik på overførsel af retsforfølgning i straffesager i overensstemmelse med artikel 8 og artikel 10, litra a), i direktiv (EU) 2016/680. For så vidt angår alle andre aspekter i forbindelse med personoplysninger såsom perioden for opbevaring af de personoplysninger, som den anmodende myndighed har modtaget, bør den anmodende myndigheds og den anmodede myndigheds behandling af personoplysninger imidlertid være underlagt medlemsstaternes nationale ret, der er vedtaget i henhold til direktiv (EU) 2016/680. Den anmodende myndighed og den anmodede myndighed bør betragtes som dataansvarlige for så vidt angår behandlingen af personoplysninger i henhold til nævnte direktiv. De centrale myndigheder kan yde administrativ støtte til den anmodende myndighed og den anmodede myndighed, og i det omfang de behandler personoplysninger på vegne af disse dataansvarlige, bør de betragtes som databehandlere for de respektive dataansvarlige. For så vidt angår Eurojusts behandling af personoplysninger bør forordning (EU) 2018/1725 finde anvendelse i forbindelse med nærværende forordning, uden at dette berører de specifikke databeskyttelsesregler i forordning (EU) 2018/1727. Intet i nærværende forordning bør fortolkes som en yderligere udvidelse af rettighederne til adgang til andre EU-informationssystemer i henhold til EU-retsakterne om oprettelse af disse systemer.
- (71) Eftersom målet for denne forordning, nemlig overførsel af retsforfølgning i straffesager, ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne, men på grund af dens omfang og virkninger bedre kan nås på EU-plan, kan Unionen vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (72) I medfør af artikel 3 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, har Irland ved skrivelse modtaget den 13. juli 2023 meddelt, at det ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne forordning.
- (73) I overensstemmelse med artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.
- (74) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 42, stk. 1, i forordning (EU) 2018/1725 og afgav en udtalelse den 22. maj 2023 ⁽³⁵⁾ —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL 1

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

1. I denne forordning fastsættes regler for overførsel af retsforfølgning i straffesager mellem medlemsstaterne med henblik på at forbedre den effektive og korrekte retspleje inden for det fælles område med frihed, sikkerhed og retfærdighed.
2. Denne forordning finder anvendelse i alle tilfælde af overførsel af retsforfølgning i straffesager, der føres i medlemsstaterne.
3. Denne forordning medfører ikke nogen ændring af forpligtelsen til at respektere de grundlæggende rettigheder og retsprinsipper som forankret i artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU).

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

⁽³⁵⁾ EUT C 253 af 18.7.2023, s. 6.

- 1) »anmodende stat«: en medlemsstat, hvor der føres en straffesag, og hvor der er fremsat en anmodning om overførsel af retsforfølgningen til en anden medlemsstat, eller som har indledt eller modtaget en anmodning om en høring vedrørende en eventuel overførsel af retsforfølgning i straffesager
- 2) »anmodet stat«: en medlemsstat, til hvilken en anmodning om overførsel af retsforfølgning i straffesager fremsendes med henblik på overtagelse af denne retsforfølgning, eller som har modtaget en anmodning om eller indledt en høring vedrørende en eventuel overførsel af retsforfølgning i straffesager
- 3) »anmodende myndighed«:
 - a) en dommer, domstol, undersøgelsesdommer eller offentlig anklager i den anmodende stat, der har kompetence til at behandle den pågældende sag, eller
 - b) enhver anden kompetent myndighed, der er udpeget som sådan af den anmodende stat, og som i den pågældende sag handler i sin egenskab af efterforskningsmyndighed i straffesager med kompetence til at anmode om overførsel af retsforfølgning i straffesager i overensstemmelse med national ret. Inden anmodningen om overførsel af retsforfølgning i straffesager fremsendes til den anmodede myndighed, skal den desuden godkendes af en dommer, domstol, undersøgelsesdommer eller offentlig anklager i den anmodende stat efter at denne har undersøgt, om anmodningen opfylder betingelserne for at fremsætte en sådan anmodning i henhold til denne forordning. Hvis anmodningen om overførsel af retsforfølgning i straffesager er blevet godkendt af en dommer, domstol, undersøgelsesdommer eller offentlig anklager i den anmodende stat, kan denne myndighed også betragtes som en anmodende myndighed med henblik på fremsendelse af anmodningen
- 4) »anmodet myndighed«: en dommer, domstol, undersøgelsesdommer eller offentlig anklager, der har kompetence til at træffe afgørelse om, hvorvidt overførslen af retsforfølgning i straffesager i overensstemmelse med artikel 11, stk. 1, accepteres eller afslås, og til at træffe, hvis retssystemet i den anmodede stat giver mulighed herfor, efterfølgende foranstaltninger i overensstemmelse med denne forordning eller enhver foranstaltning i henhold til dens nationale ret.

Uden at det berører kravet om, at en afgørelse om, hvorvidt overførsel af retsforfølgning i straffesager i overensstemmelse med artikel 11, stk. 1, accepteres eller afslås, udelukkende skal træffes af en dommer, domstol, undersøgelsesdommer eller offentlig anklager på grundlag af den pågældendes vurdering af grundene til afslag i henhold til artikel 12, kan den anmodede stat som følge af strukturen af dens interne retssystem, der følger af en common law-retstradition, hvis dens nationale retssystem ikke giver domstolene eller de offentlige anklagere mulighed for at træffe andre foranstaltninger end afgørelsen om, hvorvidt overførslen af retsforfølgning i straffesager i overensstemmelse med artikel 11, stk. 1, accepteres eller afslås, fastsætte, at en anden myndighed, der har kompetence til at træffe foranstaltninger i straffesager i henhold til dens nationale ret, træffer foranstaltninger alene med henblik på at lette en sådan retslig beslutningstagning. En sådan anden kompetent myndighed kan også træffe efterfølgende foranstaltninger med henblik på denne forordning
- 5) »decentralt IT-system«: et decentralt IT-system som defineret i artikel 2, nr. 3), i forordning (EU) 2023/2844
- 6) »offer«: et offer som defineret i artikel 2, stk. 1, litra a), i direktiv 2012/29/EU eller en juridisk person som defineret af national ret, der har lidt skade eller økonomisk tab som en direkte følge af en strafbar handling, der er genstand for en straffesag, som denne forordning finder anvendelse på.

Artikel 3

Kompetence

1. For så vidt den anmodede stats nationale ret ikke allerede giver kompetence, har den anmodede stat med henblik på denne forordning kompetence med hensyn til enhver strafbar handling, som den anmodende stats nationale ret finder anvendelse på, i situationer, hvor:
 - a) den anmodede stat afslår at overgive en mistænkt eller tiltalt, der befinder sig i og er statsborger eller bosiddende i den anmodede stat, på grundlag af artikel 4, nr. 7), litra b), i rammeafgørelse 2002/584/RIA
 - b) den anmodede stat afslår at overgive en mistænkt eller tiltalt, for hvem der er udstedt en europæisk arrestordre, og som befinder sig i og er statsborger eller bosiddende i den anmodede stat, hvis den i ekstraordinære situationer finder, at der er vægtige grunde til på grundlag af specifikke og objektive beviser at formode, at overgivelsen henset til sagens særlige omstændigheder vil medføre en åbenbar tilsidesættelse af en relevant grundlæggende rettighed som forankret i artikel 6 i TEU og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (»chartret«)
 - c) de fleste af virkningerne af den strafbare handling eller en væsentlig del af den skade, der udgør en del af den strafbare handlings gerningsindhold, er indtruffet på den anmodede stats område

- d) der i den anmodede stat verserer en straffesag mod den mistænkte eller tiltalte vedrørende andre faktiske omstændigheder, og den mistænkte eller tiltalte er statsborger eller bosiddende i den anmodede stat, eller
 - e) der i den anmodede stat verserer en straffesag vedrørende de samme, delvist de samme eller relaterede faktiske omstændigheder mod andre personer, og den mistænkte eller tiltalte i den straffesag, der skal overføres, er statsborger eller bosiddende i den anmodede stat.
2. Såfremt kompetencen udelukkende er fastlagt af den anmodede stat på grundlag af stk. 1, udøves denne kompetence kun i henhold til en anmodning om overførsel af retsforfølgning i straffesager i henhold til denne forordning.

Artikel 4

Den anmodende stats afkald på, suspension af eller indstilling af straffesager

Enhver medlemsstat, der i henhold til sin nationale ret har kompetence til at retsforfølge en strafbar handling, kan med henblik på anvendelsen af denne forordning give afkald på, suspendere eller indstille en straffesag for at muliggøre overførsel af retsforfølgning i straffesager vedrørende den pågældende strafbare handling til den anmodede stat.

KAPITEL 2

OVERFØRSEL AF RETSFØLGNING I STRAFFESAGER

Artikel 5

Kriterier for at anmode om overførsel af retsforfølgning i straffesager

1. En anmodning om overførsel af retsforfølgning i straffesager kan kun fremsættes, hvis den anmodende myndighed finder, at målet om en effektiv og korrekt retspleje, herunder proportionalitetsprincippet, bedre vil kunne nås ved at gennemføre den relevante straffesag i en anden medlemsstat.
2. Den anmodende myndighed tager navnlig hensyn til følgende kriterier, når den overvejer at anmode om overførsel af retsforfølgning i straffesager:
 - a) Den strafbare handling er helt eller delvist begået på den anmodede stats område, eller de fleste af virkningerne af den strafbare handling eller en væsentlig del af den skade, der udgør en del af den strafbare handlingens gerningsindhold, er indtruffet på den anmodede stats område.
 - b) Én eller flere mistænkte eller tiltalte er statsborgere eller bosiddende i den anmodede stat.
 - c) Én eller flere mistænkte eller tiltalte befinder sig i den anmodede stat, og denne stat afslår at overgive disse personer til den anmodende stat på grundlag af:
 - i) artikel 4, nr. 2), i rammeafgørelse 2002/584/RIA
 - ii) artikel 4, nr. 3), i rammeafgørelse 2002/584/RIA, hvis et sådant afslag ikke er baseret på en endelig dom, som den pågældende person er blevet idømt for den samme strafbare handling, hvilket er til hinder for yderligere straffesager, eller
 - iii) artikel 4, nr. 7), i rammeafgørelse 2002/584/RIA.
 - d) Én eller flere mistænkte eller tiltalte, for hvem der er udstedt en europæisk arrestordre, befinder sig i den anmodede stat, og denne stat afslår at overgive de pågældende personer, hvis den finder, at der i ekstraordinære situationer er vægtige grunde til på grundlag af specifikke og objektive beviser at formode, at overgivelsen henset til sagens særlige omstændigheder vil medføre en åbenbar tilsidesættelse af en relevant grundlæggende rettighed som forankret i artikel 6 i TEU og chartret.
 - e) Størstedelen af det bevismateriale, der er relevant for efterforskningen, befinder sig i den anmodede stat, eller størstedelen af de relevante vidner er bosiddende i den anmodede stat.
 - f) Der verserer en straffesag i den anmodede stat vedrørende de samme, delvist de samme eller andre faktiske omstændigheder mod den mistænkte eller tiltalte.
 - g) Der verserer en straffesag i den anmodede stat vedrørende de samme, delvist de samme eller relaterede faktiske omstændigheder mod andre personer.

- h) Én eller flere mistænkte eller tiltalte afsoner eller skal afsones en frihedsstraf i den anmodede stat.
- i) Det er sandsynligt, at fuldbyrdelsen af straffen i den anmodede stat vil forbedre den domfældtes muligheder for social rehabilitering, eller der er andre grunde til, at det vil være mere hensigtsmæssigt at fuldbyrde straffen i den anmodede stat.
- j) Ét eller flere ofre er statsborgere eller bosiddende i den anmodede stat.
- k) Medlemsstaternes kompetente myndigheder er i henhold til rammeafgørelse 2009/948/RIA eller på anden måde nået til enighed om at koncentrere straffesagerne i én medlemsstat.

Med henblik på første afsnits litra j) tager den anmodende myndighed behørigt hensyn til børneofre og andre sårbare personer.

3. En mistænkt, en tiltalt eller et offer kan i overensstemmelse med procedurerne i henhold til national ret foreslå den anmodende stats eller den anmodede stats kompetente myndigheder, at retsforfølgning i straffesager overføres i overensstemmelse med denne forordning. Sådanne forslag behandles og registreres i overensstemmelse med registreringsproceduren i henhold til den pågældende medlemsstats nationale ret. Hvis forslaget fremsættes over for den anmodede stats kompetente myndighed, kan den anmodede myndighed høre den anmodende myndighed. Forslag, der fremsættes i henhold til dette stykke, skaber ikke en forpligtelse for den anmodende stat til at anmode om overførsel af eller til at overføre retsforfølgning i straffesager til den anmodede stat eller for den anmodende myndighed eller den anmodede myndighed til at høre hinanden.

Artikel 6

Den mistænktes eller tiltaltes rettigheder

- 1. Inden der fremsættes en anmodning om overførsel af retsforfølgning i straffesager, tager den anmodende myndighed i overensstemmelse med gældende national ret behørigt hensyn til den mistænktes eller tiltaltes legitime interesser, herunder aspekter vedrørende genoprettende retfærdighed.
- 2. De rettigheder, som er fastsat i denne artikels stk. 3, 4 og 6 og i artikel 15 og 17, finder anvendelse på mistænkte eller tiltalte i straffesager fra det tidspunkt, hvor de af de kompetente myndigheder i en medlemsstat ved officiel meddelelse eller på anden vis bliver gjort opmærksom på, at de er mistænkt eller tiltalt for at have begået en strafbar handling, og uanset om de er frihedsberøvet.
- 3. Den anmodende myndighed skal, inden den fremsætter en anmodning om overførsel af retsforfølgning i straffesager:
 - a) underrette den mistænkte eller tiltalte i overensstemmelse med gældende national ret og på et sprog, som den mistænkte eller tiltalte forstår, om, at den har til hensigt at fremsætte en anmodning om overførsel af retsforfølgning i straffesager, og
 - b) give den mistænkte eller tiltalte mulighed for at afgive udtalelse om en sådan overførsel, herunder om aspekter vedrørende genoprettende retfærdighed.

Den anmodende myndighed har ikke pligt til at opfylde betingelserne i dette stykkes første afsnit, hvis:

- a) opfyldelsen af disse forpligtelser vil bringe fortroligheden af en efterforskning i fare eller på anden måde være til skade for efterforskningen
- b) den mistænkte eller tiltalte ikke kan lokaliseres eller kontaktes, selv om den anmodende myndighed har gjort en rimelig indsats, eller
- c) anmodningen om overførsel af retsforfølgning i straffesager følger et forslag fra den mistænkte eller tiltalte i henhold til artikel 5, stk. 3.

4. Hvis den mistænkte eller tiltalte beslutter at afgive en udtalelse som omhandlet i stk. 3, første afsnit, litra b), afgiver den mistænkte eller tiltalte denne udtalelse senest ti dage efter at være blevet underrettet om, at det er hensigten at fremsætte en anmodning om overførsel, og have haft mulighed for at afgive udtalelse i henhold til stk. 3. Denne udtalelse registreres og tages i betragtning af den anmodende myndighed, når den beslutter, om der skal anmodes om overførsel af retsforfølgning i straffesager. En sådan registrering foretages i overensstemmelse med registreringsproceduren i henhold til den anmodende stats nationale ret.

5. I tilfælde, hvor den mistænkte eller tiltalte befinder sig i den anmodende stat, kan den anmodende myndighed med henblik på stk. 3 fremsende den udfyldte udgave af formularen i bilag II til den anmodende myndighed. I sådanne tilfælde finder forpligtelserne i henhold til stk. 3 og 4 tilsvarende anvendelse på den anmodende myndighed, som underretter den anmodende myndighed i overensstemmelse hermed. Hvis den pågældende mistænkte eller tiltalte afgiver en udtalelse, fremsender den anmodende myndighed den til den anmodende myndighed.

6. Hvis den anmodende myndighed fremsætter en anmodning om overførsel af retsforfølgning i straffesager, og den mistænkte eller tiltalte er blevet underrettet i overensstemmelse med stk. 3, underretter den uden ugrundet ophold den mistænkte eller tiltalte på et sprog, som den mistænkte eller tiltalte forstår, om, at anmodningen er blevet fremsat.

7. I tilfælde, hvor den mistænkte eller tiltalte befinder sig i den anmodende stat, kan den anmodende myndighed med henblik på stk. 6 fremsende den udfyldte udgave af formularen i bilag III til den anmodende myndighed. I sådanne tilfælde finder forpligtelserne i henhold til stk. 6 tilsvarende anvendelse på den anmodende myndighed, som underretter den anmodende myndighed herom.

Artikel 7

Offerets rettigheder

1. Inden der fremsættes en anmodning om overførsel af retsforfølgning i straffesager, skal den anmodende myndighed i overensstemmelse med gældende national ret tage behørigt hensyn til offerets legitime interesser, herunder aspekter vedrørende genoprettende retfærdighed.

2. Hvis offeret er en fysisk person, der har bopæl i den anmodende stat og modtager information om straffesagen i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, i direktiv 2012/29/EU som gennemført i national ret, eller er en juridisk person, der er etableret i den anmodende stat og modtager sådan information i overensstemmelse med national ret, skal den anmodende myndighed, inden der fremsættes en anmodning om overførsel af retsforfølgning i straffesager:

- a) underrette offeret i overensstemmelse med gældende national ret og på et sprog, som offeret forstår, om, at den har til hensigt at fremsætte en anmodning om overførsel af retsforfølgning i straffesager, og
- b) give offeret mulighed for at afgive en udtalelse om den pågældende overførsel, herunder om aspekter vedrørende genoprettende retfærdighed.

Den anmodende myndighed har ikke pligt til at opfylde betingelserne i dette stykkes første afsnit, hvis:

- a) opfyldelsen af disse forpligtelser vil bringe fortroligheden af en efterforskning i fare eller på anden måde være til skade for efterforskningen, eller
- b) anmodningen om overførsel af retsforfølgning i straffesager følger et forslag fra offeret i henhold til artikel 5, stk. 3.

3. Hvis offeret beslutter at afgive en udtalelse som omhandlet i stk. 2, første afsnit, litra b), afgiver offeret denne udtalelse senest ti dage efter at være blevet underrettet om, at det er hensigten at fremsætte en anmodning om overførsel, og have haft mulighed for at afgive en udtalelse i henhold til stk. 2. Denne udtalelse registreres og tages i betragtning af den anmodende myndighed, når den beslutter, om der skal anmodes om overførsel af retsforfølgning i straffesager. En sådan registrering foretages i overensstemmelse med registreringsproceduren i henhold til den anmodende stats nationale ret.

4. Hvis den anmodende myndighed fremsætter en anmodning om overførsel af retsforfølgning i straffesager, og offeret er blevet underrettet i overensstemmelse med stk. 2, underretter den uden ugrundet ophold offeret på et sprog, som offeret forstår, om, at anmodningen er blevet fremsat.

Artikel 8

Procedure for at anmode om overførsel af retsforfølgning i straffesager

1. Anmodningen om overførsel af retsforfølgning i straffesager udfærdiges af den anmodende myndighed ved hjælp af anmodningsformularen i bilag I. Den anmodende myndighed underskriver anmodningsformularen og attesterer, at indholdet er nøjagtigt og korrekt.

2. Anmodningen om overførsel af retsforfølgning i straffesager skal være behørigt begrundet og skal navnlig indeholde følgende oplysninger:

- a) oplysninger om den anmodende myndighed

- b) en beskrivelse af den strafbare handling, der er genstand for straffesagen, og de gældende strafferetlige bestemmelser i den anmodende stat
- c) grundene til, at overførslen af retsforfølgning i straffesager er nødvendig og hensigtsmæssig, og navnlig, hvilke af kriterierne i artikel 5, stk. 2, der finder anvendelse
- d) de nødvendige oplysninger om den mistænkte eller tiltalte og offeret
- e) en vurdering af, hvilken indvirkning overførslen af retsforfølgning i straffesager har på den mistænkte eller tiltalte og offerets rettigheder på grundlag af oplysninger, som den anmodende myndighed har til rådighed, herunder i givet fald de pågældende personers udtalelse indhentet i overensstemmelse med artikel 6, stk. 3 og 4, eller artikel 7, stk. 2 og 3, eller forslag fremsat i henhold til artikel 5, stk. 3
- f) oplysninger om proceduremæssige handlinger eller foranstaltninger, der har betydning for straffesagen, og som er indledt i den anmodende stat, herunder eventuelle igangværende midlertidige tvangsforanstaltninger samt fristen for anvendelsen af sådanne foranstaltninger
- g) eventuelle gældende særlige betingelser for behandling af personoplysninger i henhold til artikel 9, stk. 3, i direktiv (EU) 2016/680.

3. Hvis den mistænkte eller tiltalte har afgivet en udtalelse i henhold til artikel 6, stk. 3 og 4, eller hvis offeret har afgivet en udtalelse i henhold til artikel 7, stk. 2 og 3, sendes denne udtalelse til den anmodede myndighed sammen med anmodningen om overførsel af retsforfølgning i straffesager. Hvis den mistænkte, den tiltalte eller offerets udtalelse blev afgivet mundtligt, sikrer den anmodende myndighed, at den anmodede myndighed har adgang til det skriftlige referat af en sådan udtalelse.

4. Anmodningen om overførsel af retsforfølgning i straffesager ledsages om nødvendigt af eventuelle yderligere relevante oplysninger og dokumenter.

5. Den udfyldte anmodningsformular, jf. denne artikels stk. 1, samt væsentlige dele af eventuelle andre skriftlige oplysninger, der ledsager anmodningen om overførsel af retsforfølgning i straffesager, oversættes til et officielt sprog i den anmodede stat eller et andet sprog, som den anmodede stat accepterer i overensstemmelse med artikel 32, stk. 1, litra d).

6. Den anmodende myndighed fremsender anmodningen om overførsel af retsforfølgning i straffesager direkte til den anmodede myndighed eller, hvor det er relevant, med inddragelse af den centrale myndighed som omhandlet i artikel 20. Den anmodende myndighed og den anmodede myndighed gennemfører al anden officiel kommunikation direkte eller, i givet fald, med inddragelse af den centrale myndighed, der er omhandlet i artikel 20.

7. Hvis den anmodende myndighed ikke er bekendt med den anmodede myndighed, foretager den anmodende myndighed alle nødvendige undersøgelser, herunder via kontaktpunkterne i Det Europæiske Retlige Netværk, jf. Rådets afgørelse 2008/976/RIA ⁽³⁶⁾, for at fastslå, hvilken myndighed i den anmodede stat der er kompetent til at træffe afgørelsen i henhold til artikel 11, stk. 1.

8. Uden ugrundet ophold og under alle omstændigheder senest syv dage efter modtagelsen af en anmodningsformular som omhandlet i denne artikels stk. 1 sender den anmodede myndighed den anmodende myndighed en bekræftelse af modtagelsen. Denne forpligtelse gælder både for den centrale myndighed, der er omhandlet i artikel 20, hvor det er relevant, og for den anmodede myndighed, der modtager anmodningen om overførsel af retsforfølgning i straffesager fra den centrale myndighed.

9. Hvis den myndighed i den anmodede stat, som modtog anmodningen om overførsel af retsforfølgning i straffesager, ikke har kompetence til at træffe en afgørelse i henhold til artikel 11, stk. 1, videresender den uden ugrundet ophold anmodningen til den kompetente anmodede myndighed i samme medlemsstat og underretter den anmodende myndighed herom.

Artikel 9

Oplysninger, som den anmodende myndighed skal give efter fremsendelsen af anmodningen

1. Den anmodende myndighed underretter uden ugrundet ophold den anmodede myndighed om eventuelle proceduremæssige handlinger eller foranstaltninger, der er truffet i den anmodende stat efter fremsendelsen af anmodningen om overførsel af retsforfølgning i straffesager, og giver alle relevante dokumenter.

⁽³⁶⁾ Rådets afgørelse 2008/976/RIA af 16. december 2008 om Det Europæiske Retlige Netværk (EUT L 348 af 24.12.2008, s. 130).

2. De i stk. 1 omhandlede oplysninger og de væsentlige dele af de relevante dokumenter, der er givet i overensstemmelse med nævnte stykke, oversættes af den anmodende myndighed til et officielt sprog i den anmodede stat eller til et andet sprog, som den anmodede stat accepterer i overensstemmelse med artikel 32, stk. 1, litra d).

Artikel 10

Tilbagetrækning af anmodningen

1. Den anmodende myndighed kan trække anmodningen om overførsel af retsforfølgning i straffesager tilbage når som helst inden modtagelsen af afgørelsen fra den anmodede myndighed om at acceptere eller afslå overførslen af retsforfølgning i straffesager i overensstemmelse med artikel 11, stk. 1. I sådanne tilfælde underretter den anmodende myndighed omgående den anmodede myndighed i overensstemmelse hermed.

2. Den anmodende myndighed underretter den mistænkte eller tiltalte, der er blevet underrettet i overensstemmelse med artikel 6, stk. 3, og det offer, der er blevet underrettet i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, om tilbagetrækningen af anmodningen om overførsel af retsforfølgning i straffesager og gør dette på et sprog, som de forstår.

3. I tilfælde, hvor den mistænkte eller tiltalte befinder sig i den anmodede stat, kan den anmodende myndighed med henblik på at give de oplysninger, der er omhandlet i stk. 2, fremsende den udfyldte udgave af formularen i bilag VI til den anmodede myndighed. I sådanne tilfælde giver den anmodede myndighed disse oplysninger til den mistænkte eller tiltalte og underretter den anmodende myndighed i overensstemmelse hermed.

4. Hvis den anmodende myndighed i overensstemmelse med stk. 1 har underrettet den anmodede myndighed om, at anmodningen om overførsel af retsforfølgning i straffesager er trukket tilbage, forbliver straffesagen hos den anmodende myndighed.

Artikel 11

Den anmodede myndigheds afgørelse

1. Den anmodede myndighed træffer afgørelse om, hvorvidt overførslen af retsforfølgning i straffesager accepteres eller afslås helt eller delvist, og træffer i overensstemmelse med sin nationale ret afgørelse om de foranstaltninger, der skal træffes. En afgørelse om at acceptere overførslen af retsforfølgning i straffesager begrundes behørigt.

2. Den anmodede myndighed meddeler den i denne artikels stk. 1 omhandlede afgørelse til den anmodende myndighed i overensstemmelse med de frister, der er fastsat i artikel 13.

3. Hvis den anmodede myndighed finder, at de oplysninger, som den anmodende myndighed har fremsendt, ikke er tilstrækkelige til, at den kan træffe afgørelse om, hvorvidt overførslen af retsforfølgning i straffesager accepteres eller afslås, kan den anmode om de supplerende oplysninger, som den finder nødvendige. Den anmodende myndighed giver uden ugrundet ophold de anmodede supplerende oplysninger, hvis de foreligger, ledsaget af en oversættelse til et officielt sprog i den anmodede stat eller til et andet sprog, som den anmodede stat accepterer i overensstemmelse med artikel 32, stk. 1, litra d).

4. Hvis den anmodede myndighed beslutter at afslå overførslen af retsforfølgning i straffesager i overensstemmelse med artikel 12, underretter den den anmodende myndighed om grundene til et sådant afslag.

5. Hvor den anmodende myndighed har modtaget den begrundede afgørelse om at acceptere overførslen af retsforfølgning i straffesager i henhold til denne artikels stk. 1, fremsender den anmodende myndighed uden ugrundet ophold originalen eller en bekræftet kopi af sagsakterne eller de relevante dele heraf til den anmodede myndighed ledsaget af en oversættelse til et officielt sprog i den anmodede stat eller til et andet sprog, som den anmodede stat accepterer i overensstemmelse med artikel 32, stk. 1, litra d).

6. Hvis straffesagen indstilles i overensstemmelse med artikel 21, fremsender den anmodende myndighed uden ugrundet ophold eventuelle resterende relevante dele af sagsakterne i original eller bekræftet kopi, herunder relevant fysisk bevismateriale, til den anmodede myndighed. Såfremt der allerede er sendt en bekræftet kopi af sagsakterne til den anmodede myndighed, fremsender den anmodende myndighed efter anmodning fra den anmodede myndighed originaldokumenterne i sagsakterne. Den anmodende stat kan kræve, at originaldokumenterne i sagsakterne eller det fysiske bevismateriale returneres til den, når de pågældende dokumenter eller det pågældende bevismateriale ikke længere er påkrævet i den anmodede stat, eller når retsforfølgningen er afsluttet i den anmodede stat. Hvis den anmodende stat, såfremt den anmodes herom af den anmodede stat, har tilkendegivet, at den ikke agter at få originaldokumenterne i sagsakterne eller det fysiske bevismateriale tilbage, når det ikke længere er påkrævet, eller når retsforfølgningen er afsluttet, kan den anmodede stat i overensstemmelse med sin nationale ret afgøre, hvordan det resterende bevismateriale skal håndteres, herunder om det skal bevares eller tilintetgøres.

7. Med henblik på stk. 5 og 6 kan den anmodende myndighed og den anmodede myndighed høre hinanden for at fastlægge de relevante dele af sagsakterne, der skal fremsendes og oversættes.

Artikel 12

Grunde til afslag

1. Den anmodede myndighed afslår helt eller delvist overførslen af retsforfølgning i straffesager, hvis der efter den anmodede stats nationale ret ikke kan indledes eller føres en straffesag vedrørende de faktiske omstændigheder, der ligger til grund for anmodningen om overførslen af retsforfølgning i straffesager, hvis én eller flere af følgende grunde gør sig gældende:

- a) den adfærd, i forbindelse med hvilken anmodningen er fremsat, udgør ikke en strafbar handling i henhold til den anmodede stats nationale ret
- b) overtagelse af retsforfølgningen i straffesagen ville være i strid med ne bis in idem-princippet
- c) den mistænkte eller tiltalte kan på grund af den pågældende mistænktes eller tiltaltes alder ikke straffes for den strafbare handling
- d) strafferetlig forfølgning er forældet i overensstemmelse med den anmodede stats nationale ret
- e) betingelserne for retsforfølgning af den strafbare handling i den anmodede stat er ikke opfyldt
- f) den strafbare handling er omfattet af amnesti i overensstemmelse med den anmodede stats nationale ret
- g) den anmodede stat har ikke kompetence med hensyn til den strafbare handling i overensstemmelse med national ret eller kompetence på grundlag af artikel 3.

2. Den anmodede myndighed kan helt eller delvist afslå overførslen af retsforfølgning i straffesager, hvis én eller flere af følgende grunde gør sig gældende:

- a) et privilegium eller en immunitet i henhold til den anmodede stats nationale ret gør det umuligt at rejse en straffesag
- b) den anmodede myndighed finder, at overførslen af retsforfølgning i straffesager ikke er i overensstemmelse med hensynet til en effektiv og korrekt retspleje
- c) den strafbare handling er ikke helt eller delvist begået på den anmodede stats område, de fleste af virkningerne eller en væsentlig del af den skade, der udgør en del af den strafbare handlingens gerningsindhold, har ikke fundet sted på den pågældende stats område, og den mistænkte eller tiltalte er ikke statsborger eller bosiddende i den pågældende stat
- d) anmodningsformularen som omhandlet i artikel 8, stk. 1, er ufuldstændig eller åbenbart ukorrekt og er ikke blevet udfyldt eller berigtiget efter den høring, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 3
- e) den adfærd, i forbindelse med hvilken anmodningen er fremsat, er ikke en strafbar handling på det sted, hvor den er begået, og den anmodede stat har i henhold til national ret ingen oprindelig kompetence til at retsforfølge den strafbare handling.

3. Såfremt nogen af de i stk. 1 og 2, omhandlede grunde gør sig gældende, og inden der træffes beslutning om at afslå overførslen af retsforfølgning i straffesager, enten helt eller delvist, hører den anmodede myndighed, hvis det er relevant, den anmodende myndighed og anmoder om nødvendigt denne om, at den anmodende myndighed uden ugrundet ophold fremlægger de nødvendige oplysninger.

4. Såfremt de i stk. 2, litra a), omhandlede grunde gør sig gældende, og beføjelsen til at ophæve privilegiet eller immuniteten tilkommer en myndighed i den anmodede stat, anmoder den anmodede myndighed den pågældende myndighed om at udøve denne beføjelse uden ugrundet ophold. Hvis beføjelsen til at ophæve privilegiet eller immuniteten tilkommer en myndighed i en anden stat eller international organisation, anmoder den anmodende myndighed den pågældende myndighed eller internationale organisation om, at den udøver denne beføjelse.

Artikel 13

Frister

1. Den anmodede myndighed meddeler den anmodende myndighed uden ugrundet ophold og under alle omstændigheder senest 60 dage efter at have modtaget den kompetente anmodede myndigheds anmodning om overførsel af retsforfølgning i straffesager sin afgørelse om, hvorvidt overførslen af retsforfølgning i straffesager accepteres eller afslås.

2. Hvis den anmodede myndighed i en konkret sag ikke kan overholde fristen i stk. 1, underretter den uden ugrundet ophold den anmodende myndighed i overensstemmelse hermed med angivelse af grundene til forsinkelsen. I sådanne tilfælde kan fristen i stk. 1 forlænges med højst 30 dage.

3. Hvis der i henhold til den anmodede stats nationale ret foreligger et privilegium eller en immunitet, begynder den frist, der er fastsat i stk. 1, først at løbe fra den dag, hvor den anmodede myndighed underrettes om, at privilegiet eller immuniteten er ophævet.

Artikel 14

Høringer mellem den anmodende myndighed og den anmodede myndighed

1. Om nødvendigt, og uden at det berører artikel 11, stk. 3, 5, 6 og 7, artikel 13, stk. 3, og artikel 19, stk. 2, hører den anmodende og den anmodede myndighed uden ugrundet ophold hinanden for at sikre en effektiv gennemførelse af denne forordning.

2. Der kan også finde høringer sted mellem den anmodende myndighed og den anmodede myndighed, inden anmodningen om overførsel af retsforfølgning i straffesager fremsættes, navnlig med henblik på at afgøre, hvorvidt overførslen vil tjene hensynet til effektiv og korrekt retspleje, herunder om den er forholdsmæssig. Med henblik på at foreslå, at retsforfølgning i straffesager overføres fra den anmodende stat, kan den anmodede myndighed også høre den anmodende myndighed, om det vil være muligt at fremsætte en anmodning om overførsel af retsforfølgning i straffesager.

3. Hvor den anmodende myndighed hører den anmodede myndighed, inden den fremsætter en anmodning om overførsel af retsforfølgning i straffesager, stiller den oplysninger om straffesagen til rådighed for den anmodede myndighed, medmindre at gøre dette vil bringe fortroligheden af en efterforskning i fare eller på anden måde skade efterforskningen.

4. Hvor myndigheder modtager anmodninger om høringer i henhold til denne artikel, besvarer de dem uden ugrundet ophold.

Artikel 15

Oplysninger, som skal gives til den mistænkte og tiltalte om afgørelsen om at acceptere eller afslå overførslen

1. Hvor den anmodede myndighed har truffet en afgørelse i overensstemmelse med artikel 11, stk. 1, om at acceptere overførslen af retsforfølgning i straffesager, skal den anmodede myndighed, uden ugrundet ophold og på et sprog, som den mistænkte eller tiltalte forstår:

- a) underrette den mistænkte eller tiltalte om afgørelsen om at acceptere overførslen af retsforfølgning i straffesager
- b) give den mistænkte eller tiltalte en kopi af den begrundede afgørelse om at acceptere overførslen af retsforfølgning i straffesager, og
- c) underrette den mistænkte eller tiltalte om adgangen til effektive retsmidler i den anmodede stat, herunder fristerne for sådanne retsmidler.

Den anmodede myndighed kan, hvor det er hensigtsmæssigt, søge den anmodende myndigheds bistand til at udføre de opgaver, der er omhandlet i dette stykke.

2. I tilfælde, hvor den mistænkte eller tiltalte befinder sig i den anmodende stat, kan den anmodede myndighed med henblik på stk. 1 fremsende den udfyldte udgave af formularen i bilag IV til den anmodende myndighed. I sådanne tilfælde finder forpligtelserne i henhold til stk. 1 tilsvarende anvendelse på den anmodende myndighed, som underretter den anmodede myndighed i overensstemmelse hermed.

3. Hvor den anmodede myndighed har truffet en afgørelse i henhold til artikel 11, stk. 1, om at afslå overførslen af retsforfølgning i straffesager, underretter den anmodende myndighed uden ugrundet ophold den mistænkte eller tiltalte på et sprog, som den mistænkte eller tiltalte forstår, om afgørelsen om at afslå overførslen.

Den anmodede myndighed kan, hvor det er hensigtsmæssigt, søge den anmodende myndigheds bistand til at udføre de opgaver, der er omhandlet i dette stykke.

4. I tilfælde, hvor den mistænkte eller tiltalte befinder sig i den anmodende stat, kan den anmodende myndighed med henblik på stk. 3 fremsende den udfyldte udgave af formularen i bilag IV til den anmodede myndighed. I sådanne tilfælde finder forpligtelsen i stk. 3 tilsvarende anvendelse på den anmodende myndighed, som underretter den anmodende myndighed i overensstemmelse hermed.

5. Den anmodede myndighed har ikke pligt til at opfylde betingelserne i stk. 1, og den anmodende myndighed har ikke pligt til at opfylde betingelserne i stk. 3, hvis:

- a) opfyldelsen af disse forpligtelser vil bringe fortroligheden af en efterforskning i fare eller på anden måde være til skade for efterforskningen, eller
- b) den mistænkte eller tiltalte ikke kan lokaliseres eller kontaktes, selv om henholdsvis den anmodede myndighed eller den anmodende myndighed har gjort en rimelig indsats.

Artikel 16

Oplysninger, som skal gives til offeret, om afgørelsen om at acceptere eller afslå overførslen

1. Hvor den anmodede myndighed har truffet en afgørelse i henhold til denne forordnings artikel 11, stk. 1, om at acceptere overførslen af retsforfølgning i straffesager, og offeret er en fysisk person, som har bopæl i den anmodende stat og modtager information om straffesagen i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, i direktiv 2012/29/EU som gennemført i national ret, eller er en juridisk person, der er etableret i den anmodende stat og modtager sådan information i overensstemmelse med national ret, underretter den anmodede myndighed uden ugrundet ophold offeret på et sprog, som offeret forstår, om:

- a) den anmodede myndigheds afgørelse om at acceptere overførslen, og
- b) offerets adgang til effektive retsmidler i den anmodende stat, herunder fristerne for sådanne retsmidler.

Den anmodede myndighed kan, hvor det er hensigtsmæssigt, søge den anmodende myndigheds bistand til at udføre de opgaver, der er omhandlet i dette stykke.

2. I tilfælde, hvor offeret er til stede i den anmodende stat, kan den anmodede myndighed med henblik på stk. 1 fremsende den udfyldte udgave af formularen i bilag V til den anmodende myndighed. I sådanne tilfælde finder forpligtelserne i henhold til stk. 1 tilsvarende anvendelse på den anmodende myndighed, som underretter den anmodede myndighed i overensstemmelse hermed.

3. Hvor den anmodede myndighed har truffet en afgørelse i henhold til denne forordnings artikel 11, stk. 1, om at afslå overførslen af retsforfølgning i straffesager, og offeret er en fysisk person, som har bopæl i den anmodende stat og modtager information om straffesagen i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, i direktiv 2012/29/EU som gennemført i national ret, eller er en juridisk person, der er etableret i den anmodende stat og modtager sådan information i overensstemmelse med national ret, underretter den anmodende myndighed uden ugrundet ophold offeret på et sprog, som offeret forstår, om afgørelsen om at afslå overførslen.

4. Den anmodede myndighed har ikke pligt til at opfylde betingelserne i stk. 1, og den anmodende myndighed har ikke pligt til at opfylde betingelserne i stk. 3, hvis:

- a) opfyldelsen af disse forpligtelser vil bringe fortroligheden af en efterforskning i fare eller på anden måde være til skade for efterforskningen, eller
- b) offeret ikke kan lokaliseres eller kontaktes, selv om henholdsvis den anmodede myndighed eller den anmodende myndighed har gjort en rimelig indsats.

Artikel 17

Adgang til effektive retsmidler

1. Mistænkte, tiltalte og ofre skal have adgang til effektive retsmidler i den anmodende stat til prøvelse af en afgørelse om at acceptere overførslen af retsforfølgning i straffesager. Denne rettighed udøves ved en domstol i den anmodende stat i overensstemmelse med denne stats nationale ret.

2. Hvis der søges retsmidler til prøvelse af en afgørelse om at acceptere overførslen af retsforfølgning i straffesager, behandles afgørelsen i overensstemmelse med national ret på grundlag af kriterierne i artikel 12, stk. 1 og 2. I det omfang der er udøvet et skøn, begrænses prøvelsen til en vurdering af, om den anmodede myndighed åbenbart har overskredet grænserne for sit skøn.

Fristen for at søge effektive retsmidler må ikke være længere end 15 dage fra datoen for modtagelsen af den begrundede afgørelse om at acceptere overførslen af retsforfølgning i straffesager.

Hvis anmodningen om overførsel af retsforfølgning i straffesager fremsættes, efter at den strafferetlige efterforskning er blevet afsluttet, og der er rejst sigtelse eller tiltale mod den mistænkte eller tiltalte, har iværksættelse af retsmidler til prøvelse af en afgørelse om at acceptere overførslen af retsforfølgning i straffesager opsættende virkning. En sådan opsættende

virkning berører ikke den anmodede stats mulighed for at opretholde de foreløbige foranstaltninger, der er nødvendige for at forhindre den mistænkte eller tiltalte i at forsvinde eller for at bevare bevismateriale, redskaber fra en strafbar handling eller udbytte fra strafbart forhold.

Den endelige afgørelse om retsmidlet træffes uden ugrundet ophold og om muligt inden for 60 dage.

Den anmodede myndighed underretter den anmodende myndighed om det endelige resultat af de retsmidler, der søges. Hvis det endelige resultat af retsmidlerne er, at afgørelsen om at acceptere overførslen af retsforfølgning i straffesager omstødes, går straffesagen tilbage til den anmodende myndighed.

Dette stykke berører ikke eventuelle yderligere retsmidler, der er tilgængelige i overensstemmelse med national ret.

3. Den anmodede stat sikrer, at mistænkte, tiltalte og ofre har ret til aktindsigt i alle dokumenter vedrørende overførslen af retsforfølgning i straffesager, som har dannet grundlag for afgørelsen om at acceptere en overførsel af retsforfølgning i straffesager i henhold til denne forordning, og som er nødvendige for effektivt at udøve deres adgang til retsmidler. Retten til aktindsigt i sådanne dokumenter udøves i overensstemmelse med procedurer i henhold til den anmodede stats nationale ret. En sådan adgang kan begrænses i henhold til national ret, hvis det ville bringe fortroligheden af en efterforskning i fare eller på anden måde være til skade for efterforskningen eller for personers sikkerhed.

Artikel 18

Samarbejde med Eurojust og Det Europæiske Retlige Netværk

Den anmodende myndighed og den anmodede myndighed kan på et hvilket som helst tidspunkt i proceduren for en overførsel af retsforfølgning i straffesager anmode om bistand fra Eurojust eller Det Europæiske Retlige Netværk i overensstemmelse med deres respektive beføjelser. Navnlige kan Eurojust, hvor det er relevant, lette de høringer, der er omhandlet i artikel 11, stk. 3, 5, 6 og 7, artikel 12, stk. 3, artikel 14, artikel 19, stk. 2, og artikel 21, stk. 3.

Artikel 19

Omkostninger ved overførsel af retsforfølgning i straffesager

1. Hver medlemsstat afholder sine egne omkostninger ved overførsel af retsforfølgning i straffesager som følge af anvendelsen af denne forordning.

2. Hvis oversættelsen af sagsakterne og andre relevante dokumenter i henhold til artikel 11, stk. 3, 5, 6 og 7 medfører store eller ekstraordinære omkostninger, kan den anmodende myndighed forelægge den anmodede myndighed et forslag om, at omkostningerne deles. Et sådant forslag ledsages af en detaljeret oversigt over de udgifter, som den anmodende myndighed har afholdt. Efter et sådant forslag hører den anmodende myndighed og den anmodede myndighed hinanden.

Artikel 20

Udpegning af centrale myndigheder

Hver medlemsstat kan udpege én eller flere centrale myndigheder, der har ansvaret for den administrative fremsendelse og modtagelse af anmodninger om overførsel af retsforfølgning i straffesager samt for anden officiel korrespondance vedrørende sådanne anmodninger.

KAPITEL 3

VIRKNINGER AF OVERFØRSEL AF RETSFØRFLGNING I STRAFFESAGER

Artikel 21

Virkninger i den anmodende stat

1. Ved modtagelsen af den begrundede afgørelse om at acceptere overførslen af retsforfølgning i straffesager i overensstemmelse med artikel 11, stk. 1, eller af den endelige afgørelse om retsmidler i henhold til artikel 17 suspenderes eller indstilles straffesagen i den anmodende stat i overensstemmelse med national ret, medmindre resultatet af retsmidlerne er, at sagen skal gå tilbage til den anmodende stat, eller den anmodende myndighed allerede har suspenderet eller indstillet den pågældende straffesag i henhold til artikel 4.

2. Uanset stk. 1 kan straffesagen i den anmodende stat forblive åben, således at den anmodende myndighed kan:
 - a) træffe de nødvendige hastende efterforskningsmæssige eller andre proceduremæssige foranstaltninger, herunder foranstaltninger til at forhindre, at den mistænkte eller tiltalte forsvinder, eller indefrysningsforanstaltninger
 - b) opretholde tidligere vedtagne efterforskningsmæssige eller andre proceduremæssige foranstaltninger, herunder foranstaltninger til at forhindre, at den mistænkte eller tiltalte forsvinder, som er nødvendige for at fuldbyrde en afgørelse på grundlag af rammeafgørelse 2002/584/RIA, et andet instrument for gensidig anerkendelse eller en anmodning om gensidig retshjælp.
3. Efter at den anmodende myndighed har besluttet at acceptere overførslen af retsforfølgning i straffesager, samarbejder den anmodende myndighed og den anmodende myndighed i videst muligt omfang og i overensstemmelse med deres nationale ret, særligt når den anmodende stats nationale ret stiller krav om overholdelse af visse formaliteter og procedurer, navnlig vedrørende antageligheden af bevismateriale. Den anmodende myndighed og den anmodende myndighed samarbejder også om foreløbige foranstaltninger, der træffes inden overførslen og i henhold til stk. 2.
4. Hvis gennemførelsen af de foranstaltninger, der træffes i henhold til stk. 2, er afsluttet, eller hvis den anmodende myndighed har truffet de nødvendige efterforskningsmæssige eller andre proceduremæssige foranstaltninger, og de foranstaltninger, som den anmodende myndighed har truffet i henhold til stk. 2, ikke længere er nødvendige, suspenderes eller indstilles straffesagen i den anmodende stat.
5. Den anmodende myndighed kan fortsætte eller genoptage en straffesag, hvis den anmodende myndighed underretter den om sin afgørelse om at indstille en straffesag vedrørende de faktiske omstændigheder, der ligger til grund for straffesagen, for hvilken overførslen blev accepteret, medmindre denne afgørelse i henhold til den anmodende stats nationale ret definitivt udelukker yderligere retsforfølgning og blev truffet efter en prøvelse af sagens realiteter og derfor er til hinder for yderligere straffesager for de samme handlinger i den anmodende stat.
6. Stk. 5 berører ikke ofres ret til at indlede eller anmode om genoptagelse af en straffesag mod den mistænkte eller tiltalte i den anmodende stat, hvis denne stats nationale ret muliggør dette, medmindre den anmodende myndigheds afgørelse om at indstille straffesagen i henhold til den anmodende stats nationale ret definitivt udelukker yderligere retsforfølgning og blev truffet efter en prøvelse af sagens realiteter og derfor er til hinder for yderligere straffesager for de samme handlinger i den anmodende stat.

Artikel 22

Virkninger i den anmodende stat

1. Den overførte retsforfølgning i straffesager er underlagt den anmodende stats nationale ret.
2. Forudsat at det ikke er i strid med de grundlæggende retsprincipper i den anmodende stat, har enhver handling, der foretages med henblik på straffesagen eller indledende undersøgelser foretaget af kompetente myndigheder i den anmodende stat, samme gyldighed i den anmodende stat, som hvis den var blevet gyldigt foretaget af kompetente myndigheder i den anmodende stat.

Uden at det berører artikel 12, stk. 1, litra d), har enhver handling, der er gyldigt foretaget i den anmodende stat, og som afbryder eller suspenderer forældelsesfristen, den samme virkning som afbrydelse eller suspension af forældelsesfristen i den anmodende stat, forudsat at en sådan handling ville have denne virkning i henhold til dens nationale ret.
3. Medlemsstater kan fastsætte i deres nationale ret, at i sager, hvor kompetencen er baseret på artikel 3, og hvor de fungerer som anmodet stat, og den mistænkte eller tiltalte befinder sig i den pågældende stat, kan en kompetent myndighed i den anmodende medlemsstat, når den har modtaget anmodningen om overførsel af retsforfølgning i straffesager og eventuelle yderligere oplysninger i overensstemmelse med denne forordning, og inden afgørelsen om at acceptere overførslen træffes, efter vurdering træffe de nødvendige foranstaltninger i overensstemmelse med dens nationale ret til at anholde den mistænkte eller tiltalte eller til at sikre, at den mistænkte eller tiltalte forbliver på dens område, eller træffe andre nødvendige foreløbige foranstaltninger såsom indefrysningsforanstaltninger.
4. Afgørelsen om at frihedsberøve den mistænkte eller tiltalte i overensstemmelse med stk. 3 træffes af den samme myndighed, som ville være kompetent til at træffe sådanne foranstaltninger i en lignende national sag, og er omfattet af de garantier, der gælder for sådanne foranstaltninger i henhold til national ret, herunder retsligt tilsyn og fristerne for varetægtsfængsling.

5. Bevismateriale, der overføres af den anmodende myndighed, må ikke afvises i straffesager i den anmodede stat alene med den begrundelse, at bevismaterialet er indsamlet i en anden medlemsstat. Bevismaterialet, der er indsamlet i den anmodende stat, kan anvendes i straffesager i den anmodede stat, forudsat at antageligheden af sådant bevismateriale er i overensstemmelse med national ret i den anmodede stat, herunder dens grundlæggende retsprincipper. Den dømmende domstols beføjelse til frit at vurdere bevismateriale berøres ikke af denne forordning.

6. Hvis der idømmes frihedsstraf eller en anden frihedsberøvende foranstaltning i den anmodede stat, fratrækker denne stat alle perioder med frihedsberøvelse i den anmodende stat, som er blevet idømt i forbindelse med den overførte straffesag, fra den samlede varighed af den frihedsberøvelse, der skal afsones. Med henblik herpå fremsender den anmodende myndighed alle oplysninger om varigheden af den mistænkte eller tiltaltes frihedsberøvelsesperiode i den anmodende stat til den anmodede myndighed.

7. Hvis der i både den anmodende stat og den anmodede stat kun kan indledes en straffesag efter en anmeldelse, er en anmeldelse, der er indgivet i den anmodende stat, også gyldig i den anmodede stat.

8. Den straf, der finder anvendelse på den strafbare handling, er den, der er fastsat i den anmodede stats nationale ret, medmindre andet er fastsat i nævnte ret. Hvis den strafbare handling blev begået på den anmodende stats område, kan den anmodede myndighed i overensstemmelse med gældende national ret tage hensyn til den maksimale straf i henhold til den anmodende stats nationale ret, når dette vil være til fordel for den tiltalte. Hvis kompetence udelukkende er baseret på artikel 3, må den straf, der er idømt i den anmodede stat, ikke være strengere end den maksimale straf i henhold til den anmodende stats nationale ret.

Artikel 23

Oplysninger, der skal gives af den anmodede myndighed

Den anmodede myndighed eller i givet fald en anden kompetent myndighed, giver den anmodende myndighed oplysninger om indstillingen af straffesagen eller om enhver afgørelse, der er truffet efter straffesagens afslutning, herunder oplysninger om, hvorvidt denne afgørelse i henhold til den anmodede stats nationale ret definitivt forhindrer yderligere retsforfølgning og blev truffet efter en prøvelse af sagens realiteter og dermed udelukker yderligere straffesager for de samme strafbare handlinger i denne stat. Denne myndighed giver også oplysninger om den endelige fuldbyrdelse af den idømte straf eller andre oplysninger af væsentlig værdi. Den fremsender en kopi af den endelige skriftlige afgørelse, der er truffet ved afslutningen af straffesagen, til den anmodende myndighed.

Den anmodede myndighed oversætter som minimum de væsentlige dele af oplysningerne og af den i denne artikels stk. 1 omhandlede endelige afgørelse til et officielt sprog i den anmodende stat eller til et andet sprog, som den anmodende stat accepterer i overensstemmelse med artikel 32, stk. 1, litra d).

KAPITEL 4

KOMMUNIKATIONSMIDLER

Artikel 24

Kommunikationsmidler

1. Kommunikation inden for rammerne af denne forordning, herunder udvekslingen af anmodningsformularen og de andre formularer i bilagene til denne forordning, den afgørelse, der er omhandlet i denne forordnings artikel 11, stk. 1, og andre dokumenter, der er omhandlet i denne forordnings artikel 11, stk. 5, mellem den anmodende myndighed og den anmodede myndighed og med inddragelse af centrale myndigheder, hvis en medlemsstat har udpeget en central myndighed i overensstemmelse med denne forordnings artikel 20, samt med Eurojust, foretages i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EU) 2023/2844.

2. Artikel 7, stk. 1 og 2, og artikel 8 og 14 i forordning (EU) 2023/2844 om regler for elektroniske signaturer og elektroniske segl, elektroniske dokumenters retsvirkninger og beskyttelse af fremsendte oplysninger finder anvendelse på den kommunikation, der fremsendes via det decentrale IT-system.

3. Høringer i henhold til artikel 11, stk. 7, og artikel 14 mellem den anmodende myndighed og den anmodede myndighed og med inddragelse af centrale myndigheder, hvis en medlemsstat har udpeget en central myndighed i overensstemmelse med artikel 20, samt med Eurojust kan gennemføres ved hjælp af ethvert passende kommunikationsmiddel, herunder via det decentrale IT-system.

*Artikel 25***Oprettelse af et decentralt IT-system**

1. Senest den 8. januar 2027 vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter med henblik på at oprette det decentrale IT-system til brug for denne forordning, hvori fastsættes følgende:
 - a) de tekniske specifikationer for de elektroniske kommunikationsformer med henblik på det decentrale IT-system
 - b) de tekniske specifikationer for kommunikationsprotokollerne
 - c) informationssikkerhedsmålene og de relevante tekniske foranstaltninger til sikring af minimumsstandarder for informationssikkerhed og et højt cybersikkerhedsniveau for behandling og kommunikation af oplysninger i det decentrale IT-system
 - d) minimumsmålene for tilgængelighed og de mulige tilknyttede tekniske krav for de tjenester, der ydes gennem det decentrale IT-system
 - e) digitale proceduremæssige standarder som defineret i artikel 3, nr. 9), i forordning (EU) 2022/850.
2. De i denne artikels stk. 1 omhandlede gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 31, stk. 2.

*Artikel 26***Referencegennemførelsessoftware**

1. Kommissionen er ansvarlig for skabelsen, tilgængeligheden, vedligeholdelsen og udviklingen af referencegennemførelsessoftware, som medlemsstaterne kan vælge at anvende som deres back-end-system i stedet for et nationalt IT-system. Skabelsen, vedligeholdelsen og udviklingen af referencegennemførelsessoftwaren finansieres over Unionens almindelige budget.
2. Eurojust skal kunne gøre brug af den referencegennemførelsessoftware, der er omhandlet i stk. 1.
3. Kommissionen leverer, vedligeholder og understøtter referencegennemførelsessoftwaren gratis.
4. Referencegennemførelsessoftwaren skal indeholde en fælles grænseflade til kommunikation med andre nationale IT-systemer.

*Artikel 27***Omkostninger i forbindelse med det decentrale IT-system**

1. Hver medlemsstat eller enhed, der varetager driften af et autoriseret e-CODEX-adgangspunkt som defineret i artikel 3, nr. 4), i forordning (EU) 2022/850, afholder omkostningerne til installation, drift og vedligeholdelse af de adgangspunkter i det decentrale IT-system, som den er ansvarlig for.
2. Hver medlemsstat eller enhed, der varetager driften af et autoriseret e-CODEX-adgangspunkt som defineret i artikel 3, nr. 4), i forordning (EU) 2022/850, afholder omkostningerne til etablering og tilpasning af sine relevante nationale eller i givet fald andre IT-systemer for at gøre dem interoperable med adgangspunkterne og afholder omkostningerne til administration, drift og vedligeholdelse af disse systemer.
3. Eurojust afholder omkostningerne til installation, drift og vedligeholdelse af de komponenter i det decentrale IT-system, som det har ansvaret for.
4. Eurojust afholder udgifterne til oprettelse og tilpasning af sit sagsstyringssystem, så det bliver interoperabelt med adgangspunkterne, og afholder omkostningerne til administration, drift og vedligeholdelse af det pågældende system.

*Artikel 28***Statistik**

1. Medlemsstaterne tilvejebringer regelmæssigt omfattende statistik, med henblik på at Kommissionen kan overvåge anvendelsen af denne forordning. Medlemsstaternes kompetente myndigheder fører denne statistik og fremsender den til Kommissionen én gang om året. Medlemsstaternes kompetente myndigheder kan behandle personoplysninger, der er nødvendige for udarbejdelsen af denne statistik.
2. Den i stk. 1 omhandlede statistik omfatter:
 - a) antallet af fremsatte anmodninger om overførsel af retsforfølgning i straffesager pr. anmodende stat, herunder kriterierne for anmodning om overførsel
 - b) antallet af accepterede og afslåede overførsler af retsforfølgning i straffesager, herunder grundene til afslag, pr. anmodet stat
 - c) varigheden af den tid, det har taget den anmodende stat at fremsende oplysninger om afgørelsen om, hvorvidt overførslen af retsforfølgning i straffesager accepteres eller afslås.
3. Den i stk. 1 omhandlede statistik omfatter også, hvis de foreligger på centralt plan i den pågældende medlemsstat:
 - a) antallet af efterforskninger og retsforfølgninger, der ikke blev gennemført efter accept af en overførsel af retsforfølgning i straffesager
 - b) antallet af sager, hvor der er søgt retsmidler til prøvelse af afgørelser om at acceptere overførslen af retsforfølgning i straffesager, med angivelse af, hvorvidt hver enkelt sag er indledt af en mistænkt, en tiltalt eller et offer, og antallet af afgørelser, som med succes er anfægtet
 - c) fra fire år efter datoen for ikrafttrædelsen af de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i artikel 25, stk. 1, de omkostninger, der er afholdt i henhold til artikel 27, stk. 2.
4. Referencegennemførelsessoftwaren, der er omhandlet i artikel 26, og, hvis de er udstyret hertil, nationale back-end-systemer, indsamler programmatisk de data, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, og fremsender dem til Kommissionen én gang om året.
5. Den i stk. 2 og 3 omhandlede statistik fremsendes fra den 1. februar 2028.
6. Den i nærværende artikels stk. 2 omhandlede statistik indsamles via det decentrale IT-system, der er oprettet i overensstemmelse med artikel 25, senest to år fra datoen for ikrafttrædelse af de i nævnte artikel omhandlede gennemførelsesretsakter. Så længe det decentrale IT-system ikke er operationelt, og den i nærværende artikels stk. 2 omhandlede statistik derfor ikke indsamles automatisk, overføres denne statistik kun, hvis den foreligger på centralt plan i den pågældende medlemsstat.

*Artikel 29***Ændringer af anmodningsformularen og andre formularer**

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 30 for at ændre bilagene ved at ajourføre eller foretage tekniske ændringer af anmodningsformularen og andre formularer. Sådanne ændringer skal være i overensstemmelse med denne forordning, som ikke berøres heraf.

*Artikel 30***Udøvelse af de delegerede beføjelser**

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 29, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den 1. februar 2027.

3. Den i artikel 29 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 29, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 31

Udvalgsprocedure

1. Med henblik på denne forordnings artikel 25 bistår Kommissionen af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikel 32

Underretninger

1. Senest den 1. februar 2027 meddeler hver medlemsstat Kommissionen følgende:
 - a) de myndigheder, der i overensstemmelse med dens nationale ret er kompetente i overensstemmelse med artikel 2, nr. 3), til at fremsætte eller godkende anmodninger om overførsel af retsforfølgning i straffesager, og de myndigheder, der i overensstemmelse med artikel 2, nr. 4), er kompetente til at træffe afgørelser om sådanne anmodninger
 - b) oplysninger om de øvrige myndigheder, der er omhandlet i artikel 2, nr. 4), andet afsnit, hvis medlemsstaten gør brug af muligheden i nævnte afsnit
 - c) oplysninger om den eller de udpegede centrale myndigheder, hvis medlemsstaten gør brug af muligheden i artikel 20
 - d) sprog, der accepteres for anmodninger om overførsel af retsforfølgning i straffesager, for indgivelse af understøttende oplysninger og for enhver kommunikation mellem myndigheder, når de fungerer som anmodende stat, og når de fungerer som anmodede stater.
2. Hver medlemsstat kommunikere eventuelle ajourføringer af de oplysninger, der er meddelt i henhold til stk. 1, til Kommissionen.

Kommissionen sikrer, at de oplysninger, der modtages i henhold til stk. 1, ajourføres og gøres offentligt tilgængelige på den offentligt tilgængelige del af Det Europæiske Retlige Netværks websted.

Artikel 33

Forholdet til internationale konventioner og ordninger

1. Uden at det berører deres anvendelse mellem medlemsstaterne og tredjelande, erstatter denne forordning inden for sit anvendelsesområde fra den 1. februar 2027 de tilsvarende bestemmelser i den europæiske konvention om overførsel af retsforfølgning i straffesager af 15. maj 1972 og den europæiske konvention af 20. april 1959 om gensidig retshjælp i straffesager, der finder anvendelse mellem de medlemsstater, der er bundet af denne forordning.

2. Ud over denne forordning kan medlemsstaterne kun indgå eller fortsætte med at anvende bilaterale eller multilaterale aftaler eller ordninger med andre medlemsstater efter den 7. januar 2025, for så vidt sådanne aftaler eller ordninger gør det muligt yderligere at styrke denne forordnings mål og bidrager til at forenkle eller yderligere lette procedurerne for overførsel af retsforfølgning i straffesager, og forudsat at det niveau af garantier, der er fastsat i denne forordning, overholdes.

3. Medlemsstaterne underretter senest den 1. februar 2027 Rådet og Kommissionen om de i stk. 2 omhandlede aftaler og ordninger, som de fortsat har til hensigt at anvende. Medlemsstaterne underretter også Kommissionen senest tre måneder efter undertegnelsen af eventuelle nye aftaler eller ordninger omhandlet i stk. 2.

Artikel 34

Rapportering

Senest den 1. februar 2033 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg en rapport om anvendelsen af denne forordning, der understøttes af oplysninger tilvejebragt af medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 28, stk. 1, og samlet af Kommissionen.

Artikel 35

Overgangsbestemmelser

Denne forordning finder anvendelse på anmodninger om overførsel af retsforfølgning i straffesager fremsendt fra den 1. februar 2027. Anmodninger om overførsel af retsforfølgning i straffesager, der er modtaget inden den 1. februar 2027, er fortsat omfattet af eksisterende instrumenter vedrørende overførsel af retsforfølgning i straffesager.

Indtil artikel 24 får virkning i henhold til artikel 36, stk. 3, finder kommunikationen mellem anmodende myndigheder og anmodede myndigheder og, i givet fald, med inddragelse af centrale myndigheder samt med Eurojust i henhold til denne forordning sted på enhver passende alternativ måde, idet der tages hensyn til behovet for at sikre en hurtig, sikker og pålidelig udveksling af oplysninger.

Artikel 36

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 1. februar 2027.

Artikel 24 finder dog anvendelse fra den første dag i den måned, der følger efter perioden på to år fra datoen for ikrafttrædelsen af de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i artikel 25.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 27. november 2024.

På Europa-Parlamentets vegne

R. METSOLA

Formand

På Rådets vegne

BÓKA J.

Formand

BILAG I

ANMODNINGSFORMULAR TIL BRUG FOR OVERFØRSEL AF RETSFØRØLGNING I STRAFFESAGER

Som omhandlet i artikel 8, stk. 1, i forordning (EU) 2024/3011

Denne anmodningsformular har til formål at:

- ☐ høre om mulig overførsel af retsforfølgning i straffesager
☐ anmode om overførsel af retsforfølgning i straffesager

AFDELING A: Myndigheder

Anmodende stat:

.....
Anmodende myndighed:

.....
Anmodet stat:

.....
Anmodet myndighed:

.....
I givet fald myndighed i den anmodede stat, som er blevet hørt forud for inden denne anmodning:

AFSNIT B: Den mistænkte eller tiltalte identitet

1. Identifikation af den mistænkte eller tiltalte

☐ Den mistænkte eller tiltalte er endnu ikke identificeret

☐ Den mistænkte eller tiltalte er identificeret

Hvis den mistænkte eller tiltalte allerede er identificeret:

Angiv alle kendte oplysninger om den mistænkte eller tiltalte identitet. Hvis der er tale om mere end én person, angiv venligst oplysningerne for hver person¹.

i) For fysiske personer:

Efternavn:

Fornavn(e):

I givet fald andre relevante navne:

I givet fald kaldenavne:

Køn:

Nationalitet:

Personnummer eller socialsikringsnummer, hvis det kendes:

Type af og nummer på identitetsdokument(er) (f.eks. ID-kort, pas), hvis det kendes:

Fødselsdato:

Fødested:

Bopæl og/eller kendt adresse (hvis adressen er ukendt, angiv den sidst kendte adresse):

Arbejdsplads (herunder kontaktoplysninger):

Andre kontaktoplysninger (e-mail, telefonnummer):

Sprog, som personen forstår:

Andre relevante oplysninger:

Beskriv venligst den pågældende persons aktuelle rolle i sagen:

☐ Mistænkt

☐ Tiltalt

☐ Den mistænkte eller tiltalte er af de kompetente myndigheder gjort bekendt med, at vedkommende er mistænkt eller tiltalt for at have begået en strafbar handling.

☐ Den mistænkte eller tiltalte er ikke af de kompetente myndigheder gjort bekendt med, at vedkommende er mistænkt eller tiltalt for at have begået en strafbar handling.

☐ Et anklageskrift er udstedt for så vidt angår den mistænkte eller tiltalte i den relevante straffesag.

☐ Den mistænkte eller tiltalte er blevet frihedsberøvet med henblik på den relevante straffesag i følgende periode: fra til (format: dd-mm-åååå).

¹ En rullemenu, der giver mulighed for forskellige oplysninger for hver af de mistænkte/tiltalte, kan overvejes i den elektroniske anmodningsformular.

ii) For juridiske personer:

Navn:

Type juridisk person:

I givet fald kortform af navnet, almindeligt anvendt forretningsnavn eller firmanavn:

Adresse på det vedtægtsmæssige hjemsted/forretningssted:

Registreringsnummer:

Den juridiske persons adresse:

Andre kontaktoplysninger (e-mail, telefonnummer):

Navn på den juridiske persons repræsentant:

Andre relevante oplysninger:

Beskriv venligst den pågældende juridiske persons aktuelle rolle i sagen:

☐ Mistænkt

☐ Tiltalt

☐ Den pågældende juridiske person er af de kompetente myndigheder gjort bekendt med, at vedkommende er mistænkt eller tiltalt for at have begået en strafbar handling.

☐ Den pågældende juridiske person er ikke af de kompetente myndigheder gjort bekendt med, at vedkommende er mistænkt eller tiltalt for at have begået en strafbar handling.

☐ Et anklageskrift er udstedt for så vidt angår den pågældende juridiske person i den relevante straffesag.

2. Udtalelse fra den/de mistænkte eller tiltalte:

☐ Den mistænkte eller tiltalte har foreslået at indlede proceduren for overførsel af retsforfølgning i straffesager.

☐ Den mistænkte eller tiltalte er informeret om, at det er hensigten at fremsætte en anmodning om overførsel.

☐ Den mistænkte eller tiltalte er ikke informeret om, at det er hensigten at fremsætte en anmodning om overførsel/der blev ikke indhentet en udtalelse fra den mistænkte eller tiltalte, fordi

☐ det ville have bragt fortroligheden af en efterforskning i fare eller på anden vis have skadet efterforskningen

☐ personen kunne ikke lokaliseres eller kontaktes på trods af en rimelig indsats.

☐ Den mistænkte eller tiltalte har afgivet en udtalelse om hensigten om at fremsætte en anmodning om overførsel. Udtalelsen er vedlagt denne anmodning. Se venligst vedhæftet fil.

.....

.....

☐ Den mistænkte eller tiltalte har ikke afgivet en udtalelse om hensigten om at fremsætte en anmodning om overførsel.

AFSNIT C: Offerets/ofrenes² identitet

1. Angiv alle kendte oplysninger om offerets identitet. Hvis der er tale om mere end én person, angiv venligst oplysningerne for hver person.

i) For fysiske personer

Efternavn:

Fornavn(e):

Køn:

Nationalitet:

Personnummer eller socialsikringsnummer, hvis det kendes:

Type af og nummer på Identitetsdokument(er) (f.eks. ID-kort, pas), hvis det kendes:

Fødselsdato:

Fødested:

Bopæl og/eller kendt adresse (hvis adressen er ukendt, angiv den sidst kendte adresse):

Andre kontaktoplysninger (e-mail, telefonnummer):

Sprog, som personen forstår:

Andre relevante oplysninger:

ii) For juridiske personer:

Navn:

Type juridisk person:

I givet fald kortform af navnet, almindeligt anvendt forretningsnavn eller firmanavn:

Adresse på det vedtægtsmæssige hjemsted/forretningssted:

Registreringsnummer:

Den juridiske persons adresse:

Andre kontaktoplysninger (e-mail, telefonnummer):

Navn på den juridiske persons repræsentant:

Andre relevante oplysninger:

2. Udtalelse fra offeret/ofrene

☐ Ét eller flere af ofrene har foreslået at indlede proceduren for overførsel af retsforfølgning i straffesager.

☐ Ét eller flere af ofrene, der har bopæl eller er etableret i den anmodende stat, og som modtager information om straffesagen i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, i direktiv 2012/29/EU, eller som, hvis der er tale om en juridisk person, modtager sådan information i overensstemmelse med national ret, er informeret om, at det er hensigten at fremsætte en anmodning om overførsel.

☐ Ét eller flere af ofrene, der har bopæl eller er etableret i den anmodende stat, og som modtager information om straffesagen i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, i direktiv 2012/29/EU, eller som, hvis der er tale om en juridisk person, modtager sådan information i overensstemmelse med national ret, er ikke informeret om at det er hensigten at fremsætte en anmodning om overførsel, fordi det ville have bragt fortroligheden af en efterforskning i fare eller på anden vis have skadet efterforskningen.

☐ Ét eller flere af ofrene har afgivet en udtalelse om hensigten om at fremsætte en anmodning om overførsel. Udtalelsen er vedlagt denne anmodning. Se venligst vedhæftet fil.

☐ Ingen af ofrene har afgivet en udtalelse om hensigten om at fremsætte en anmodning om overførsel.

² En rullemenu kan overvejes, hvis der er tale om mere end ét offer.

AFSNIT D: Resumé af de faktiske omstændigheder og deres retlige kvalifikation

1. Beskrivelse af den adfærd, der har givet anledning til den eller de strafbare handlinger, som anmodningen vedrører, og en kort beskrivelse af de tilgrundliggende faktiske omstændigheder:

.....

2. Fase, som sagen er nået til:

☐ efterforskning/retsforfølgning

☐ retssag.

2.1. Angiv nærmere oplysninger om efterforskningens/retsforfølgningens eller retssagens aktuelle status:

.....

3. Arten og den retlige klassificering af den eller de strafbare handlinger, som anmodningen vedrører, herunder oplysninger om den maksimale straf for den eller de relevante strafbare handlinger og de relevante retlige bestemmelser vedrørende sanktioner:

.....

4. Oplysninger om enhver handling, der afbryder eller suspenderer forældelsesfristen for den eller de strafbare handlinger, som anmodningen vedrører:

.....

AFSNIT E: Oplysninger om sagsforløbet i den anmodende stat

1. Alle efterforskningsmæssige eller andre proceduremæssige foranstaltninger truffet af den anmodende stat (beskriv venligst):

i) foranstaltninger til at forhindre den mistænkte eller tiltalte i at forsvinde eller andre forebyggende foranstaltninger:

.....

ii) indekrysningsforanstaltninger:

.....

iii) efterforskningsmæssige foranstaltninger:

.....

2. Oplysninger om det foreliggende bevismateriale

Følgende materialer og dokumenter er blevet indsamlet under straffesagen i den anmodende stat (beskriv venligst):

.....

AFSNIT F: Grunde til anmodningen

1. Grunde til anmodningen, herunder en begrundelse for, hvorfor overførslen er nødvendig og hensigtsmæssig, og en vurdering af overførselens indvirkning på den eller de mistænkte eller tiltalte og offerets eller ofrenes rettigheder:

.....

.....

.....

2. Kriterier for anmodningen om overførsel af retsforfølgning i straffesager:

- ☐ Den strafbare handling er helt eller delvist begået på den anmodede stats område, eller de fleste af virkningerne af den strafbare handling eller en væsentlig del af den skade, der udgør en del af den strafbare handling, er indtruffet på den anmodede stats område.
- ☐ En eller flere mistænkte eller tiltalte er statsborgere eller bosiddende i den anmodede stat.
- ☐ En eller flere mistænkte eller tiltalte befinder sig i den anmodede stat, og denne stat afslår at overgive disse personer til den anmodende stat på grundlag af: i) artikel 4, nr. 2), i rammeafgørelse 2002/584/RIA ii) artikel 4, nr. 3), i rammeafgørelse 2002/584/RIA, hvis et sådant afslag ikke er baseret på en endelig dom, som den pågældende er blevet idømt for den samme strafbare handling, hvilket er til hinder for yderligere straffesager, eller iii) artikel 4, nr. 7), i rammeafgørelse 2002/584/RIA.
- ☐ En eller flere mistænkte eller tiltalte, for hvem der er udstedt en europæisk arrestordre, befinder sig i den anmodede stat, og denne stat afslår at overgive de pågældende personer, hvis den finder, at der i ekstraordinære situationer er vægtige grunde til på grundlag af specifikke og objektive beviser at formode, at overgivelsen henset til sagens særlige omstændigheder vil medføre en åbenbar tilsidesættelse af en relevant grundlæggende rettighed som forankret i artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- ☐ Størstedelen af det bevismateriale, der er relevant for efterforskningen, befinder sig i den anmodede stat, eller størstedelen af de relevante vidner er bosiddende i den anmodede stat.
- ☐ Der verserer en straffesag i den anmodede stat vedrørende de samme, delvist de samme eller andre faktiske omstændigheder mod den mistænkte eller tiltalte.
- ☐ Der verserer en straffesag i den anmodede stat vedrørende de samme, delvist de samme eller relaterede faktiske omstændigheder mod andre personer.
- ☐ En eller flere mistænkte eller tiltalte afsoner eller skal afsones en frihedsstraf i den anmodede stat.
- ☐ Det er sandsynligt, at fuldbyrdelsen af straffen i den anmodede stat vil forbedre den domfældtes muligheder for social rehabilitering, eller der er andre grunde til, at fuldbyrdelse af straffen i den anmodede stat vil være mere hensigtsmæssig.
- ☐ Et eller flere ofre er statsborgere eller bosiddende i den anmodede stat.
- ☐ Medlemsstaternes kompetente myndigheder er i henhold til rammeafgørelse 2009/948/RIA eller på anden måde nået til enighed om at koncentrere straffesagerne i én medlemsstat.
- ☐ Andre grunde (angiv venligst):

.....

.....

AFSNIT G: I givet fald yderligere oplysninger og anmodninger

1. Giv, hvis det er relevant, oplysninger om tidligere europæiske arrestordre, europæiske efterforskningskendelser eller andre anmodninger om bistand:
2. Andre yderligere oplysninger, hvis det er relevant:
3. Angiv eventuelle særlige betingelser for behandling af de fremsendte personoplysninger, som den anmodede myndighed skal overholde (artikel 9, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680³):
4. Liste over bilag:

AFSNIT H: Oplysninger om den myndighed, der har fremsat anmodningen og, i givet fald, den udpegede centrale myndighed

1. Navnet på den myndighed, der har fremsat anmodningen:
- Navn på repræsentant/kontaktpunkt:
- Sagsnummer:
- Adresse:
- Telefonnr. (landekode) (lokalt områdenummer):
- E-mail:
- Sprog, hvorpå der kan kommunikeres med den anmodende myndighed:
2. Hvis det ikke er den samme som ovennævnte, angives kontaktoplysninger på den eller de personer, der skal kontaktes med henblik på supplerende oplysninger eller med henblik på praktiske ordninger for overførsel af bevismateriale:
- Navn/titel/organisation:
- Adresse:
- E-mail:
- Telefonnr.
3. I givet fald den centrale myndighed
- Navn/titel/organisation:
- Adresse:
- E-mail:
- Telefonnr.
4. Sprog, hvorpå der kan kommunikeres med den centrale myndighed:

Elektronisk signatur:⁴

³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89).

⁴ I overensstemmelse med artikel 7 i forordning (EU) 2023/2844.

AFSNIT I: I givet fald nærmere oplysninger om den anmodende stats retslige myndighed, der har godkendt anmodningen

1. Godkendelsesmyndighedens navn:.....

Navn på repræsentant/kontaktpunkt:

Sagsnummer:

Adresse:

Telefonnr. (landekode) (lokalt områdenummer):

E-mail:

Sprog, hvorpå der kan kommunikeres med godkendelsesmyndigheden:

.....

2. Angiv, om hovedkontaktpunktet for den anmodede stat bør være:

☐ den anmodende myndighed

☐ godkendelsesmyndigheden

Elektronisk signatur:

BILAG II

Formular omhandlet i artikel 6, stk. 5, i forordning (EU) 2024/3011

Formålet med denne formular er at anmode om Deres bistand med hensyn til at give oplysninger til den mistænkte/tiltalte og indhente en udtalelse fra vedkommende vedrørende hensigten om at fremsætte en anmodning om overførsel af retsforfølgning i straffesager. Denne formulars del B bedes venligst returneres, når den er udfyldt.

Del A**I. Kompetente myndigheder:**

Anmodende stat:

.....

Anmodende myndighed:

.....

Sagsnummer i den anmodende stat:

.....

Anmodet stat:

.....

Anmodet myndighed:

.....

Oplysninger om tilsvarende/parallelle straffesager i den anmodede stat, hvis de foreligger:

.....

I givet fald myndighed i den anmodede stat, som er blevet konsulteret inden modtagelsen af denne anmodning om bistand:

.....

II. De(n) mistænkt(es)/tiltalt(es) identitet*i) For fysiske personer:*

Efternavn:

Fornavn(e):

I givet fald andre relevante navne:

I givet fald kaldenavne:

Køn:

Nationalitet:

Personnummer eller socialsikringsnummer, hvis det kendes:

Type af og nummer på identitetsdokument(er) (f.eks. ID-kort, pas), hvis det kendes:
.....

Fødselsdato:

Fødested:

Bopæl og/eller kendt adresse (hvis adressen er ukendt, angiv den sidst kendte adresse):
.....

Arbejdsplads (herunder kontaktoplysninger), hvis den kendes:

Andre kontaktoplysninger (e-mail, telefonnummer), hvis de foreligger:

Sprog, som personen forstår, hvis de(t) kendes:

Andre relevante oplysninger, hvis de foreligger:

ii) For en juridisk repræsentant (hvis det i givet fald anses for nødvendigt under hensyn til den mistænkt(es) eller tiltalt(es) alder eller fysiske eller mentale tilstand):

Efternavn:

Fornavn(e):

I givet fald andre relevante navne:

Nationalitet:

Personnummer eller socialsikringsnummer, hvis det kendes:

Type af og nummer på identitetsdokument(ers) (f.eks. ID-kort, pas), hvis det kendes:
.....

Fødselsdato:

Fødested:

Bopæl og/eller kendt adresse (hvis adressen er ukendt, angiv den sidst kendte adresse):
.....

Kontaktoplysninger (e-mail, telefonnummer), hvis de kendes:

Sprog, som personen forstår, hvis de(t) kendes:

Andre relevante oplysninger, hvis de foreligger:

iii) *For juridiske personer:*

Navn:

Type juridisk person:

I givet fald kortform af navnet, almindeligt anvendt forretningsnavn eller firmanavn:

.....

Adresse på det vedtægtsmæssige hjemsted/forretningssted:

.....

Registreringsnummer:

Den juridiske persons adresse:

.....

Andre kontaktoplysninger (e-mail, telefonnummer), hvis de foreligger:

.....

Navn på den juridiske persons repræsentant:

.....

Andre relevante oplysninger, hvis de foreligger:

.....

Elektronisk signatur:

Del B**Formular til tilvejebringelse af oplysninger til den mistænkte/tiltalte og til indhentning af en udtalelse fra vedkommende om hensigten om at fremsætte en anmodning om overførsel af retsforfølgning i straffesager¹****A) Oplysninger, der skal gives til den mistænkte/tiltalte (udfyldes af den anmodende myndighed)**

..... [anmodede myndighed] i [anmodende stat]² underretter herved dig, [mistænkt/tiltalt], om, at det er hensigten at fremsætte en anmodning om overførsel af retsforfølgning i straffesager mod dig med referencenummer til [anmodet stat] i overensstemmelse med artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3011 om overførsel af retsforfølgning i straffesager.

Oplysninger om de straffesager, der skal overføres

Beskrivelse af den adfærd og de faktiske omstændigheder, der ligger til grund for den eller de strafbare handlinger, for hvilke det er hensigten at fremsætte anmodningen om overførsel af retsforfølgning i straffesager, og deres retlige klassificering:

.....
.....
.....
.....
.....

¹ Udleveres til den mistænkte/tiltalte på et sprog, som vedkommende forstår.

² En rullemenu, hvori den relevante medlemsstat kan vælges, kan overvejes i den elektroniske formular.

B) Udtalelse fra den mistænkte/tiltalte om hensigten om at fremsætte en anmodning om overførsel af retsforfølgning i straffesager (udfyldes af den anmodede myndighed)

1. Hvis du ønsker det, opfordres du hermed til at afgive udtalelse om, at [anmodende myndighed] i [anmodende stat]³ har til hensigt at fremsætte en anmodning om overførsel af retsforfølgning i straffesager indledt mod dig til [anmodet stat]⁴.

Min udtalelse om overførslen af retsforfølgning i straffesager er:

☐ **Positiv**

☐ **Negativ**

Tilføj grunde, hvis du ønsker det:

.....
.....

2. I givet fald: Oplysningerne om hensigten om at fremsætte en anmodning om overførsel af retsforfølgning i straffesager og udtalelsen fra den mistænkte/tiltalte kan også gives mundtligt og noteres i overensstemmelse med registreringsproceduren i den anmodede stats nationale ret.

☐ Den mistænkte/tiltalte gav sin udtalelse mundtligt. Udskriften af registreringen vedlægges og fremsendes til den anmodende myndighed sammen med denne formular.

Din udtalelse vil blive taget i betragtning af (anmodende myndighed), når den træffer afgørelse om, om der skal anmodes om overførsel af retsforfølgning i straffesager.

Den mistænktes eller tiltaltes signatur:

Den anmodede myndigheds signatur:

³ En rullemenu, hvori den relevante medlemsstat kan vælges, kan overvejes i den elektroniske formular.

⁴ Som ovenfor.

BILAG III

Formular omhandlet i artikel 6, stk. 7, i forordning (EU) 2024/3011

Formålet med denne formular er at anmode om Deres bistand med hensyn til at give oplysninger til den mistænkte/tiltalte om fremsættelse af anmodningen om overførsel af retsforfølgning i straffesager.

Del A**I. Kompetente myndigheder:**

Anmodende stat:

.....

Anmodende myndighed:

.....

Sagsnummer i den anmodende stat:

.....

Anmodet stat:

.....

Anmodet myndighed:

.....

Oplysninger om tilsvarende/parallelle straffesager i den anmodede stat, hvis de foreligger:

.....

I givet fald myndighed i den anmodede stat, som er blevet konsulteret inden modtagelsen af denne anmodning om bistand:

.....

II. De(n) mistænkt(es)/tiltaltes identitet*i) For fysiske personer:*

Efternavn:

Fornavn(e):

I givet fald andre relevante navne:

I givet fald kaldenavne:

Køn:

Nationalitet:

Personnummer eller socialsikringsnummer, hvis det kendes:

Identitetsdokumentets (f.eks. ID-kort, pas) type og nummer, hvis det kendes:

Fødselsdato:

Fødested:

Bopæl og/eller kendt adresse (hvis adressen er ukendt, angiv den sidst kendte adresse):

Arbejdsplads (med kontaktoplysninger), hvis den kendes:

Andre kontaktoplysninger (e-mail, telefonnummer), hvis de foreligger:

Sprog, som personen forstår, hvis de(t) kendes:

Andre relevante oplysninger, hvis de foreligger:

ii) For en juridisk repræsentant (hvis det i givet fald anses for nødvendigt på grund af den mistænkt(es) eller tiltaltes alder eller fysiske eller mentale tilstand):

Efternavn:

Fornavn(e):

I givet fald andre relevante navne:

Nationalitet:

Personnummer eller socialsikringsnummer, hvis det kendes:

Type af og nummer på identitetsdokument(er) (f.eks. ID-kort, pas), hvis det kendes:

Fødselsdato:

Fødested:

Bopæl og/eller kendt adresse (hvis adressen er ukendt, angiv den sidst kendte adresse):

Kontaktoplysninger (e-mail, telefonnummer), hvis de kendes:

Sprog, som personen forstår, hvis de(t) kendes:

Andre relevante oplysninger, hvis de foreligger:

iii) *For juridiske personer:*

Navn:

Type juridisk person:

I givet fald kortform af navnet, almindeligt anvendt forretningsnavn eller firmanavn:

.....

Adresse på det vedtægtsmæssige hjemsted/forretningssted:

.....

Registreringsnummer:

Den juridiske persons adresse:

.....

Andre kontaktoplysninger (e-mail, telefonnummer), hvis de foreligger:

.....

Navn på den juridiske persons repræsentant:

.....

Andre relevante oplysninger, hvis de foreligger:

.....

Elektronisk signatur:

Del B**Formular til tilvejebringelse af oplysninger til den mistænkte/tiltalte om fremsættelse af anmodningen om overførsel af retsforfølgning i straffesager¹****Oplysninger, der skal gives til den mistænkte/tiltalte (udfyldes af den anmodende myndighed)**

I overensstemmelse med artikel 6, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3011 om overførsel af retsforfølgning i straffesager underretter [anmodende myndighed] i [anmodende stat]² dig herved [mistænkt/tiltalt] om, at der blev fremsat en anmodning om overførsel af retsforfølgning i straffesager indledt mod dig med referencenummer til [anmodet stat]³ den [dato].

Oplysninger om de straffesager, der skal overføres

Beskrivelse af den adfærd og de faktiske omstændigheder, der ligger til grund for den eller de strafbare handlinger, for hvilke det er hensigten at fremsætte anmodningen om overførsel af retsforfølgning i straffesager, og deres retlige klassificering:

.....

.....

.....

.....

¹ Udleveres til den mistænkte/tiltalte på et sprog, som vedkommende forstår.

² En rullemenu, hvori den relevante medlemsstat kan vælges, kan overvejes i den elektroniske formular.

³ Som ovenfor.

BILAG IV

Formular omhandlet i artikel 15, stk. 2 og 4, i forordning (EU) 2024/3011

Formålet med denne formular er at anmode om Deres bistand med hensyn til at give oplysninger til den mistænkte/tiltalte, efter at der er truffet afgørelse om anmodningen om overførsel af retsforfølgning i straffesager.

Del A**I. Kompetente myndigheder:**

Anmodende stat:

.....

Anmodende myndighed:

.....

Sagsnummer i den anmodende stat:

.....

Anmodet stat:

.....

Anmodet myndighed:

.....

Sagsnummer i den anmodede stat, hvis det kendes:

.....

II. De(n) mistænkt(es)/tiltalt(es) identitet*i) For fysiske personer:*

Efternavn:

Fornavn(e):

I givet fald andre relevante navne:

I givet fald kaldenavne:

Køn:

Nationalitet:

Personnummer eller socialsikringsnummer, hvis det kendes:

Identitetsdokumentets (f.eks. ID-kort, pas) type og nummer, hvis det kendes:

Fødselsdato:

Fødested:

Bopæl og/eller kendt adresse (hvis adressen er ukendt, angiv den sidst kendte adresse):

Arbejdsplads (med kontaktoplysninger), hvis den kendes:

Andre kontaktoplysninger (e-mail, telefonnummer), hvis de foreligger:

Sprog, som personen forstår, hvis de(t) kendes:

Andre relevante oplysninger, hvis de foreligger:

ii) For juridiske personer:

Navn:

Type juridisk person:

I givet fald kortform af navnet, almindeligt anvendt forretningsnavn eller firmanavn:

Adresse på det vedtægtsmæssige hjemsted/forretningssted:

Registreringsnummer:

Den juridiske persons adresse:

Andre kontaktoplysninger (e-mail, telefonnummer), hvis de foreligger:

Navn på den juridiske persons repræsentant:

Andre relevante oplysninger, hvis de foreligger:

Elektronisk signatur:

Del B**Formular til tilvejebringelse af oplysninger til den mistænkte/tiltalte, efter at der er truffet afgørelse om anmodningen om overførsel af retsforfølgning i straffesager¹**

Der blev fremsat en anmodning om overførsel af retsforfølgning i straffesager indledt mod dig,
 [mistænkt/tiltalt], med referencenummer, til
 [anmodet stat]² den [dato] af [anmodende myndighed] i
 [anmodende stat].

1. Oplysninger om de straffesager, der skal overføres

Beskrivelse af den adfærd og de faktiske omstændigheder, der ligger til grund for den eller de strafbare handlinger, for hvilke anmodningen om overførsel af retsforfølgning i straffesager er fremsat, og deres retlige klassificering:

.....

.....

2. Oplysninger om accept af/afslag på overførsel af retsforfølgning i straffesager

Du underrettes herved i overensstemmelse med artikel 11, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3011 om overførsel af retsforfølgning i straffesager om, at
 [anmodet myndighed] i [anmodet stat]³ den [dato] har:

☐ **accepteret** en sådan overførsel af retsforfølgning i straffesager ved den begrundede afgørelse, der er vedlagt denne formular

☐ **afslået** en sådan overførsel af retsforfølgning i straffesager.

Du underrettes også herved om, at du i tilfælde af accept af overførsel af retsforfølgning i straffesager har adgang til effektive retsmidler i [anmodet stat]⁴ til prøvelse af den pågældende afgørelse. Du kan gøre brug af denne adgang inden for [antal] dage fra modtagelsen af den begrundede afgørelse om at acceptere overførslen af retsforfølgning i straffesager, som er vedlagt denne formular, ved at anmode om retsmidler hos [den kompetente myndighed i den anmodede stat].

Oplysninger om den kompetente myndighed i den anmodede stat, hvor du i givet fald kan anmode om retsmidler til at anfægte afgørelsen om at acceptere overførslen af retsforfølgning i straffesager:

Myndighedens navn:

Sagsnummer:

Adresse:

Telefonnr. (landekode) (lokalt områdenummer):

E-mail:

¹ Udleveres til den mistænkte/tiltalt på et sprog, som vedkommende forstår.

² En rullemenu, hvori den relevante medlemsstat kan vælges, kan overvejes i den elektroniske formular.

³ Som ovenfor.

⁴ Som ovenfor.

BILAG V

Formular omhandlet i artikel 16, stk. 2, i forordning (EU) 2024/3011

Formålet med denne formular er at anmode om Deres bistand med hensyn til at give oplysninger til offeret/ofrene, efter at der er truffet afgørelse om anmodningen om overførsel af retsforfølgning i straffesager.

Del A**I. Kompetente myndigheder:**

Anmodende stat:

.....

Anmodende myndighed:

.....

Sagsnummer i den anmodende stat:

.....

Anmodet stat:

.....

Anmodet myndighed:

.....

Sagsnummer i den anmodede stat, hvis det kendes:

.....

II. Offerets/ofrenes identitet*i) For fysiske personer:*

Efternavn:

Fornavn(e):

I givet fald andre relevante navne:

Køn:

Nationalitet:

Personnummer eller socialsikringsnummer, hvis det kendes:

Type af og nummer på identitetsdokument(er) (f.eks. ID-kort, pas), hvis det kendes:

Fødselsdato:

Fødested:

Bopæl og/eller kendt adresse (hvis adressen er ukendt, angiv den sidst kendte adresse):

Arbejdsplads (med kontaktoplysninger), hvis den kendes:

Andre kontaktoplysninger (e-mail, telefonnummer), hvis de foreligger:

Sprog, som personen forstår, hvis de(t) kendes:

Andre relevante oplysninger, hvis de foreligger:

ii) For juridiske personer:

Navn:

Type juridisk person:

I givet fald kortform af navnet, almindeligt anvendt forretningsnavn eller firmanavn:

Adresse på det vedtægtsmæssige hjemsted/forretningssted:

Registreringsnummer:

Den juridiske persons adresse:

Andre kontaktoplysninger (e-mail, telefonnummer), hvis de foreligger:

Navn på den juridiske persons repræsentant:

Andre relevante oplysninger, hvis de foreligger:

Elektronisk signatur:

Del B**Formular til tilvejebringelse af oplysninger til offeret/ofrene, efter at der er truffet afgørelse om anmodningen om overførsel af retsforfølgning i straffesager¹**

Der blev fremsat en anmodning om overførsel af retsforfølgning i straffesager indledt mod [mistænkt/tiltalt], med referencenummer, til [anmodet stat]² den [dato] af [anmodende myndighed] den [anmodende stat].

1. Oplysninger om de straffesager, der skal overføres

Beskrivelse af den adfærd og de faktiske omstændigheder, der ligger til grund for den eller de strafbare handlinger, for hvilke anmodningen om overførsel af retsforfølgning i straffesager er fremsat, og deres retlige klassificering:

.....
.....

2. Oplysninger om accept af/afslag på overførsel af retsforfølgning i straffesager

Du underrettes herved i overensstemmelse med artikel 11, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3011 om overførsel af retsforfølgning i straffesager om, at[anmodet myndighed] i[anmodet stat]³ den.....[dato] har:

☐ **accepteret** en sådan overførsel af retsforfølgning i straffesager ved den begrundede afgørelse, der er vedlagt denne formular

☐ **afslået** en sådan overførsel af retsforfølgning i straffesager.

Du underrettes også herved om, at du i tilfælde af accept af overførsel af retsforfølgning i straffesager har adgang til effektive retsmidler i..... [anmodet stat]⁴ til prøvelse af den pågældende afgørelse. Du kan gøre brug af denne adgang inden for [antal] dage fra modtagelsen af den begrundede afgørelse om at acceptere overførslen af retsforfølgning i straffesager, som er vedlagt denne formular, ved at anmode om retsmidler hos..... [den kompetente myndighed i den anmodede stat].

Oplysninger om den kompetente myndighed i den anmodede stat, hvor du i givet fald kan anmode om retsmidler til at anfægte afgørelsen om at acceptere overførslen af retsforfølgning i straffesager:

Myndighedens navn:

Sagsnummer:

Adresse:

Telefonnr. (landekode) (lokalt områdenummer):

E-mail:

¹ Udleveres til offeret/ofrene på et sprog, som vedkommende forstår.

² En rullemenu, hvori den relevante medlemsstat kan vælges, kan overvejes i den elektroniske formular.

³ Som ovenfor.

⁴ Som ovenfor.

BILAG VI

Formular omhandlet i artikel 10, stk. 3, i forordning (EU) 2024/3011

Formålet med denne formular er at anmode om Deres bistand med hensyn til at give oplysninger til den mistænkte/tiltalte om tilbagetrækningen af anmodningen om overførsel af retsforfølgning i straffesager.

Del A**I. Kompetente myndigheder:**

Anmodende stat:

.....

Anmodende myndighed:

.....

Sagsnummer i den anmodende stat:

.....

Anmodet stat:

.....

Anmodet myndighed:

.....

Oplysninger om tilsvarende/parallelle straffesager i den anmodede stat, hvis de foreligger:

.....

I givet fald myndighed i den anmodede stat, som er blevet konsulteret inden modtagelsen af denne anmodning om bistand:

.....

II. De(n) mistænkte/tiltaltes identitet*i) For fysiske personer:*

Efternavn:

Fornavn(e):

I givet fald andre relevante navne:

I givet fald kaldenavne:

Køn:

Nationalitet:

Personnummer eller socialsikringsnummer, hvis det kendes:

Type af og nummer på identitetsdokument(er) (f.eks. ID-kort, pas):

.....

Fødselsdato:

Fødested:

Bopæl og/eller kendt adresse (hvis adressen er ukendt, angiv den sidst kendte adresse):

.....

Arbejdsplads (med kontaktoplysninger), hvis den kendes:

Andre kontaktoplysninger (e-mail, telefonnummer), hvis de foreligger:

Sprog, som personen forstår, hvis de(t) kendes:

Andre relevante oplysninger, hvis de foreligger:

ii) For en juridisk repræsentant (hvis det i givet fald anses for nødvendigt på grund af den mistænkte eller tiltaltes alder eller fysiske eller mentale tilstand):

Efternavn:

Fornavn(e):

I givet fald andre relevante navne:

Nationalitet:

Personnummer eller socialsikringsnummer, hvis det kendes:

Type af og nummer på identitetsdokument(er), hvis det kendes:

.....

Fødselsdato:

Fødested:

Bopæl og/eller kendt adresse (hvis adressen er ukendt, angiv den sidst kendte adresse):

.....

Kontaktoplysninger (e-mail, telefonnummer), hvis de kendes:

Sprog, som personen forstår, hvis de(t) kendes:

Andre relevante oplysninger, hvis de foreligger:

iii) *For juridiske personer:*

Navn:

Type juridisk person:

I givet fald kortform af navnet, almindeligt anvendt forretningsnavn eller firmanavn:

.....

Adresse på det vedtægtsmæssige hjemsted/forretningssted:

.....

Registreringsnummer:

Den juridiske persons adresse:

.....

Andre kontaktoplysninger (e-mail, telefonnummer), hvis de foreligger:

.....

Navn på den juridiske persons repræsentant:

.....

Andre relevante oplysninger, hvis de foreligger:

.....

Elektronisk signatur:

Del B**Formular til tilvejebringelse af oplysninger til den mistænkte/tiltalte om tilbagetrækningen af anmodningen om overførsel af retsforfølgning i straffesager¹**

Oplysninger, der skal gives til den mistænkte/tiltalte (udfyldes af den anmodende myndighed)

..... [anmodende myndighed] i [anmodende stat]² underretter herved dig [mistænkt/tiltalt] om, at anmodningen om overførsel af retsforfølgning i straffesager mod dig med referencenummer til [anmodet stat]³ fremsat den [dato] er blevet trukket tilbage i overensstemmelse med artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/3011 om overførsel af retsforfølgning i straffesager.

Oplysninger om den relevante straffesag

Beskrivelse af den adfærd og de faktiske omstændigheder, der ligger til grund for den eller de strafbare handlinger, for hvilke der er indledt straffesag mod dig, og deres retlige klassificering:

.....
.....
.....
.....
.....

-
- ¹ Udleveres til den mistænkte/tiltalte på et sprog, som vedkommende forstår.
² En rullemenu, hvori den relevante medlemsstat kan vælges, kan overvejes i den elektroniske formular.
³ Som ovenfor.